Бани одам аъзои якдигаранд!

Овози тоҷик

آوازتاجیک

Рӯзнома аз соли 1924 мебарояд

Номҳои пешинаи рӯзнома: «Овози тоҷики камбағал» (соли 1924), «Овози тоҷик» (солҳои 1924-1931), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (солҳои 1931-1940), «Ўзбекистони сурх» (солҳои 1950-1964), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (солҳои 1964-1991).

РЎЗНОМАИ КЕНГАШИ ОЛИЙ МАҶЛИС ВА ДЕВОНИ ВАЗИРОНИ ҶУМҲУРИЯТИ ЎЗБЕКИСТОН

15 октябри соли 2003. Чоршанбе № 79 (12922)

Дар фурӯш нархи озод. Рӯзнома соати 19.00 имзо гардид.

Ўзбекистон—Гурҷистон: зинаи нави ҳамкорӣ

Президенти Ҷумҳурияти Ўзбекистон Ислом Каримов 9-10 октябр бо сафари давлатӣ дар Гурҷистон буд.

Сарвари мамлакатамон пеш аз сафар дар интервюаш бо журналистон ба мақсадҳои ин сафар истода гузашта, қайд намуд, ки дар рафти вай таҳлил намудани муносибатҳои мутақобилаи байни ду давлат, баррасии истиқболҳои тараққиёт ва масъалаҳои ба зинаи нав бардоштани ҳамкории савдою иқтисодӣ пешбинӣ шудааст. Дар ин бобат ҳамфикрии пурра бо Гурҷистон баъди ба майдони ҳавоии Тбилисӣ фуруд омадани самолёти Президенти мамлакатамон намоён шуд. Гурҷистон ба ташриф тайёрии калон дидааст— майдони ҳавоӣ ва кӯчаҳои шаҳр бо байрақҳои давлатии ду мамлакат оро дода шудааст, дар дарвозаи ҳавоии Тбилисӣ бошад, сурати Ислом Каримов ва навиштаҷоти «Xush kelibsiz, muhtaram Prezident!» (Хуш омадед, мӯҳтарам Президент) нигоҳи ҳамаро ба худ ҷалб менамуд.

Ҳангоми гуфтушунидҳои президентҳо дар қароргоҳи ҳукуматии Крсанис фарогирии мавзӯъҳои ба забонгирифта васеъ буд. Оид ба масъалаҳои муҳими ба муносибатҳои дуҷониба алоқаманд, оид ба як қатор муаммоҳои байналхалқӣ, инчунин дар бораи ривоҷи ҳамкории дуҷонибаю бисёрҷонибаи таҳкими амният дар сатҳи ҷаҳонию минтақавӣ мубодилаи афкори муфассал ба амал омад.

Рӯзи дуввуми сафар дар таркиби васеъ гуфтушунидҳо ба амал омаданд. Дар вай масъалаҳое, ки ҳангоми мулоқоти президентҳо бардошта шуданд, дар миқёси боз ҳам васеъ баррасӣ шуданд.

Дар анҷумани матбуотӣ қайд шуд, ки аз дараҷаи имрӯзаи ҳамкории сиёсӣ ва алоқаҳои бевосита дар зинаҳои мухталиф қаноатмандӣ ҳосил карданд.

Роҳбари Гурҷистон қайд намуд, ки нигоҳи ду мамлакат ба якдигар рост меояд, барои ин умумият доштани манфиатҳо асос мебошад. Вай таъкид намуд, ки мулоқот бо Ислом Каримов самарабахш гузашт ва ташрифи мазкур аҳамияти торихӣ дорад. Мо на танҳо корҳои дар доираи ҳамкорӣ ба амал баровардашударо, балки бори дигар дида баромадем, ки барои боз ҳам ривоҷ додани робитаи дутарафа чӣ хел воситаву захираҳо вуҷуд доранд ва дар бораи дар ин бобат ба кор андохтани тамоми имкониятҳои мавҷуда аҳду паймон намудем, гуфт Э.Шеварднадзе.

Ислом Каримов барои музокирот, ки дар рӯҳи эътимоду эҳтироми якдигар, дӯстии анъанавӣ гузашт, ба ҷониби Гурҷистон миннатдорӣ изҳор намуд. Зеро ки ин ташриф барои аз рӯи муносибатҳои дуҷониба ва муаммоҳои муҳим мубодилаи афкор намудан имконият фароҳам овард.

Ба мақсади таҳкими сулҳ, устуворӣ ва амният роҳбарони ду мамлакат дар бораи ривоҷи ҳамкорӣ дар доираи СММ, ИДМ, ТАҲА ва дигар ташкилоту сохторҳои байналхалқӣ аҳду паймон намуданд. Оид ба масъалаҳои бар зидди таҳдиди ҷиноятkории муташаккил, кочоқи анвои нашъа ва силоҳ, терроризм ва экстремизм барин иллатҳо якҷоя мубориза бурдан ҳам фикри ҷонибҳо мушобеҳанд. Устувории Осиёи Марказӣ ва Қафқоз ба дараҷаи муайян ба вазъият дар Афғонистон ва Қафқози Ҷанубӣ вобаста аст. Ҷонибҳо дар ин самт ба ҳамкорӣ тайёр буданашонро маълум намуда, саъю кӯшиши дар лоиҳаҳои барқарорсозии Афғонистон якҷоя иштирок карданашонро баён намуданд.

Президентҳо таъкид карданд, ки аҳволи имрӯзаи муносибатҳои савдою иқтисодӣ дар дараҷаи иқтидору имкониятҳои ду мамлакат намебошанд. Сабаби асосии ин дар муаммоҳои обектививу субективии соҳаи коммуникатсия мебошад. Ислом Каримов ва Эдуард Шеварднадзе зарурати баланд бардоштани самарабахшии фаъолияти комиссияи байниҳукуматӣ оид ба ҳамкории дуҷонибаро қайд карданд. Ин комиссия дар соҳаи мазкур мақомоти асосии мутобиқсозӣ ба ҳисоб меравад. Васеъ гардондани миқёси ҳамкории савдою иқтисодӣ бошад, дар ривоҷи устувор ва дарозмӯҳлати тамоми соҳаҳои муносибатҳои Ўзбекистону Гурҷистон аҳамияти ҳалкунанда дорад. Аз ин рӯ президентҳо ба зиммаи ҳукумат вазифаи фаъолтар гардондани кори комиссияи мазкур, андешидани чораҳои амалиро оид ба иҷрои аҳду паймоне, ки дар кори рағбатноксозии алоқаҳои савдою иқтисодӣ ба даст омаданд, гузоштанд.

Ислом Каримов дар анҷумани матбуоти дар бораи боз як натиҷаи амалии ташриф, ки бевосита ба соҳаи иқтисодӣ тааллуқ дорад, эълон намуд. Вай бо қаноатмандӣ таъкид намуд, ки ҷониби Гурҷистон оид ба истифодаи бандаргоҳи Потӣ низоми нави имтиёзҳоро таклиф мекунад ва Ўзбекистон ин таклифро мепазирад. Ин барои Потӣ имконият фароҳам меорад, ки бо бандаргоҳҳои Прибалтика ва баҳри Араб рақобат кунад ва баробари ин барои Ўзбекистон қулаии нав мегардад.

Ўзбекистон ва Гурҷистон яке аз иштирокдорони фаъоли лоиҳаи ТРАСЕКА мебошанд, ки ба бунёд ва ривоҷи Роҳи бузурги абрешими замонавӣ нигаронда шудааст. Рӯз аз рӯз дар ҷаҳон шавқу завқ ба ин шабакаи нақлиётӣ, ки Аврупоро бо Осиё тавассути Қавқоз мепайвандад, меафзояд. Чӣ хеле, ки Э.Шеварднадзе таъкид мекунад, Роҳи бузурги абрешими нав кайҳо амал мекунад. Корвони якуми автомобилҳои боркаши аз Брюссел ба Афғонистон расида исботи ин мебошад. Вазифаи дар назди иштирокдорони ТРАСЕКА истода бошад, аз ривоҷи инфрасохтор ва таҳкими амният дар ин роҳ иборат аст. Хуб маълум аст, ки ин лоиҳаро Иттиҳоди Аврупо ҷонибдорӣ мекунад, ба вай дар Конгресси ИМА эътибори алоҳида медиҳанд.

Аз ин рӯ президентҳо масъалаи коммуникатсияи нақлиётиро, ки звенои муҳими муносибатҳои иқтисодии Ўзбекистону Гурҷистонро ташкил медиҳад, чуқур таҳлил намуданд. Инчунин дар бобати хариду фурӯш бо маҳсулоти анъанавӣ маҳдуд нашуда, имкониятҳои савдои молҳои навро баррасӣ намуданд. Аз нуқтаи назари Гурҷистон, аз Ўзбекистон на танҳо пахта ё ки бори транзитӣ, балки ғалларо ҳам содир намудан мумкин. Аз Гурҷистон имконияти маҳсулоти боғпарварӣ, меваҳои ситрусӣ, чой овардан ҳаст. Чи хеле ки таъкид шуд, ин масъалаҳоро бояд Комиссияи байниҳукуматӣ ҳал намояд.

Ташрифи Президентамон ба Гурҷистон асоси ҳуқуқии робитаи дутарафаро боз ҳам мустаҳкам намуд. Президенти Ҷумҳурияти Ўзбекистон Ислом Каримов ва Президенти Гурҷистон Эдуард Шеварднадзе дар бораи боз ҳам ривоҷ додани ҳамкории дуҷониба ба Изҳороти муштарак имзо гузоштанд. Инчунин байни Ҷумҳуриятҳои Ўзбекистон ва Гурҷистон Конвенсияи консулгарӣ, байни ҳукуматҳои Ҷумҳурияти Ўзбекистон ва Гурҷистон дар бораи ҳамкорӣ бар зидди муомилоти ғайриқонунии моддаҳои мухаддара, ашёҳои психотроп ва прекурсорҳо (таркиби моддаҳои нашъаовар), дар бораи шартҳои рафту омади шаҳрвандон, дар бораи ҳамкорӣ дар соҳаи мубодила ва паҳн намудани нашрҳои даврӣ ва маҳсулоти китоб созишномаҳо ба имзо расиданд.

Ҳамаи ин аз самарабахш будани сафари Ислом Каримов ба Тбилисӣ далолат медиҳад. Таъкид кардан ҷоиз аст, ки дар сари ин саъю кӯшишҳо оиди ба дараҷаи нав бардоштани ҳамкорӣ президентҳои ду кишвар меистанд. Ҳамкорӣ, саъю кӯшишҳои онҳо дар роҳи мақсадҳои муштарак дар ривоҷи муносибатҳои байни мамлакатҳоямон аҳамияти муҳим дорад. Исботи равшани вай ин мебошад, ки дар рафти сафар Ислом Каримов барои ба ривоҷи муносибатҳои дӯстонаи байни халқҳои Ўзбекистон ва Гурҷистон ҳиссаи калон гузоштанаш бо мукофоти олии мамлакат, ки ба шаҳрвандони хориҷӣ дода мешавад — ордени «Охрус верди» мукофотонида шуд. Барои ба ривоҷи муносибатҳои дӯстонаи байни Гурҷистон ва Ўзбекистон ҳиссаи бузург гузоштанаш ба Президенти Гурҷистон Эдуард Шеварднадзе ордени «Буюк хизматлари учун»-и давлатамон супурда шуд.

Ҳамин тариқ, сафари давлатии Президенти Ўзбекистон ба Гурҷистон бо натиҷаҳои бузурги амалӣ анҷом ёфт. Бешубҳа, ин сафар дар ривоҷи муносибатҳои дуҷониба саҳифаи нав мекушояд.

Анвар БОБОЕВ,
мухбири махсуси ЎзА.
ТОШКАНД—ТБИЛИСӢ—ТОШКАНД.

Ташвишҳои мавсимӣ

Имрӯзҳо дар заводи саҳҳомии пахтаи Ҷаркӯрғон корҳо ниҳоят бо ҷӯшу хурӯш суръат гирифтаанд. Агарчи ҷомеъаи мазкур ба ин мавсим пешакӣ омода буд, боз ҳам ба мақсади бомуваффақият ҷамъбаст намудани корҳо азму ҷадал менамоянд.

Корхонаи мазкури саноатӣ дорои иқтидори аз нав кор кардани чил ҳазор тонна пахта мебошад. Ду пункти қабули пахта, ки ба ин корхона тобеъ аст, низ ба мавсими имрӯза ҳамаҷониба тайёр будани худро нишон медиҳанд.

***Дар сурат:** сармуҳандис **Э.Холмуродов** бо коргарони моҳири завод **Эргаш Умаров** ва **Хуррам Мамадалимов** ҳангоми машварати навбатӣ.*

Суратгир: И.ХӮҶАЕВ. (ЎзА).

Хабарҳо аз Навоӣ

Маҷмӯи савдо

Фаъолони чаҳор маҳаллаи ноҳияи Роҳи оҳани шаҳри Навоӣ ташаббус зоҳир намуда, маҷмӯи нави савдо бунёд намуданд. Дар қадафрохтани ин маҷмӯа хусусан кӯмаки моддиву молиявии соҳибкори маҳалла Фурқат Тӯраев назаррас аст. Ин муассисаи хизматрасонӣ аз чойхона, сартарошхона ва дигар дӯконҳо (56 нуқта)-и савдо иборат аст.

Ҳамчун замима ба ин маҷмӯи савдо нуқтаи гуфтугӯи байнишаҳрии телефонӣ ва сехи хизматрасонии техникӣ ба кор сар мекунад.

Анҷумани кормандони бонк

Барои дар амал тадбиқ намудани ислоҳотҳои соҳаи бонк бо ташаббуси бонки марказӣ дар шаҳри Навоӣ бо иштироки коркунони ин соҳа анҷуман баргузор гардид. Дар он таъкид гардид, ки барои тараққӣ намудани ҷабҳаҳои гуногуни хоҷагии қишлоқ, ки ба кори бонкҳо алоқаи зич доранд, такя намудан ба таҷрибаи хориҷа ва суръат бахшидан ба секторӣ хусусигардонӣ мувофиқи мақсад аст.

Зикр гардид, ки дар шаҳру навоҳии вилоят баргузор намудани ингуна анҷуманҳо аз фоида холӣ нахоҳад буд.

Анорбой НАЗАРОВ,
хабарнигори
«Овози тоҷик».

Қарори Девони Вазирони Ҷумҳурияти Ўзбекистон

Дар бораи тадбирҳои иловагӣ оид ба таъмини ҳифзи ҳосили пахтаи соли 2003

Бо вуҷуди тадбирҳои андешидашуда, бинобар аз ҷониби фермерҳо, пудратчиён ва чинакчиён ба пунктҳои қабул сари вақт супурда нашудани пахтаи ҷамъоварда, дар ҷойҳои номувофиқ нигоҳдорӣ шудани он қисмати зиёди ҳосил талаф меёбад.

Воқеаҳои дуздӣ ва ба ғорат бурдани пахта низ ба самараи меҳнат ва ҳосили пахта таъсири ҷиддии манфӣ мерасонанд. Дуздони пахта мехоҳанд онро бо роҳҳои ғайриқонунӣ аз ҳудуди ҷумҳурӣ берун бароваранд. Яке аз сабабҳои ба вуҷуд омадани ин қонуншиканиҳо, фактҳои дар хонаҳои шахсӣ ва ҳавлиҳо руст карда мондани ҳосили пахта мебошад, ки бо мақсади минбаъд аз ҳудуди ҷумҳурӣ баровардан ва фурӯхтани он содир карда мешавад.

Танҳо аз хонаи шахсии яке аз сокинони ноҳияи Сирдарё 2,2 тонна пахта, ки руст карда шуда буд, ба даст афтод. Чунин фактҳои дуздӣ ва ғорати пахта дар ноҳияи Мирзочӯли вилояти Ҷиззах, ноҳияи Учқӯрғони вилояти Намангон ва дигар минтақаҳои ҷумҳурӣ ба назар мерасанд. Ҳолати ба вуҷудомада натиҷаи суст шудани корҳои назорат, аз мушкилоти ҳифзи ҳосил канорагирӣ кардани роҳбарони хоҷагиҳо, талаботи сусти ҳокимҳои вилоят ва ноҳияҳо нисбати ҷамъоварии ҳосили пахта мебошад. Бо мақсади таъмин намудани ҳифзи пахта ҳангоми ҷамъоварӣ, кашондан ва нигоҳдорӣ кардани он ва афзудани ҳисси ҷавобгарии роҳбарони хоҷагиҳои пахтапарварӣ Девони Вазирон <u>қарор мекунад</u>:

1. Қаноатбахш набудани тадбирҳои андешидашуда нисбати дуздӣ, ғорат ва бо роҳҳои ғайриқонунӣ аз ҳудуди ҷумҳурият бароварда шудани он ба ҳокимони вилоятҳои Ҷиззах (У. Ямонқулов), Намангон (Т.Ҷабборов), Сирдарё (Р.Ҳайдаров), Тошканд (У.Мирзоқулов) ва Фарғона (А.Отабоев), ҳокимони ноҳияҳои бо давлатҳои ҳамсоя ҳамҳудуд нишон дода шавад;

Раиси Шӯрои Вазирони Ҷумҳурияти Қароқалпоқистон, ҳокимони вилоятҳо ва ноҳияҳо, роҳбарони корхонаҳои кишоварзӣ бинобар мавҷуд набудани назорати зарурӣ нисбати талаф ёфтани ҳосили пахта ва дигар зироатҳои хоҷагии қишлоқ огоҳ карда шаванд.

Раиси Шӯрои Вазирони Ҷумҳурияти Қароқалпоқистон, ҳокимони вилоятҳо ва ноҳияҳо аз хусуси масъулияти шахсиашон нисбати вазъияти кор оид ба сари вақт пешгирӣ намудани ҳодисаҳои дуздӣ, ғорат ва бар хилофи қонун аз ҳудуди ҷумҳурият берун баровардани пахта огоҳонида шаванд.

2. Барои ба пунктҳои қабул сари вақт супурдани пахтаи ҳаррӯза тартиби қатъӣ ҷорӣ карда шавад.

Ба роҳбарони хоҷагиҳои пахтапарварӣ ва пунктҳои қабул супурда шавад, ки барои бемамониат ва беталаф супурдани пахта ва ҳифзи боварибахши онҳо чораҳо андешанд. Дар ҷойҳои барои ин мақсад номувофиқ ва ба қоидаҳои бехатарии сӯхтор ҷавобгӯ набуда, аз он ҷумла дар хонаҳо ва ҳавлиҳо нигоҳ доштани пахтаи ҷамъовардашуда манъ карда шавад.

Барои сари вақт ба пунктҳои қабул супурда нашудани пахта, нигоҳ доштани пахта дар ҷойҳое, ки ба ин мақсадҳо мувофиқ нестанд ва ба қонунҳои зидди сӯхтор ҷавобгӯ намебошанд, аз он ҷумла барои дар хонаҳо ва ҳавлиҳо нигоҳ дошта шуданиони онҳо ба шаҳрвандон ба андозаи 5 ва ба шахсони мансабдор ба андозаи 7 каратаи музди камтарини меҳнат ҷарима андохта шавад. Ҳангоми такрор шудани ин амал ба шаҳрвандон дар ҳаҷми 7 ва ба шахсони мансабдор дар ҳаҷми 10 каратаи музди камтарини меҳнат ҷарима андохта мешавад. Ҷарима аз ҷониби мақомоти корҳои дохилии маҳалҳое, ки дар онҳо чунин фактҳо содир шудаанд, мувофиқи ҷавобгарии маъмурӣ рӯёнда мешавад. Дар мавридҳои ошкор гардидани фактҳои дуздӣ ва ғорати пахта, амалҳои бар хилофи қонун аз ҳудуди ҷумҳурият берун баровардани он шахсони гунаҳкор бинобар қонунгузории ҷорӣ ба ҷавобгарӣ, ҳатто ҷавобгарии ҷиноӣ кашида мешаванд.

3. Ба Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурияти Ўзбекистон (З.Алматов) супурда шавад, ки бинобар таъмини ҳифзи ҳосили ҷамъовардашудаи пахта чораҳо андешад, корҳои фаҳмондадиҳиро бинобар қонунгузории дар амалбуда фаъол намояд, нисбати содиркунандагони ҷиноят тадбирҳои қатъӣ андешад.

4. Ба Додситони генералии Ҷумҳурияти Ўзбекистон (Р.Қодиров) супурда шавад, ки назоратро нисбати иҷрои қонунгузорие, ки ба таъмини ҳифзи пахта нигаронида шудааст, пурзӯр намояд.

5. Ба Шӯрои Девони Вазирони Ҷумҳурияти Қароқалпоқистон, ҳокимиятҳои вилоятҳо супурда шавад, ки якҷоя бо мақомоти ҳуқуқу тартибот бо ба ин кор ҷалб намудани мақомоти худидораи шаҳрвандон, созмонҳои ҷамъиятӣ ва расонаҳои ахбори оммавӣ корҳои фаъоли огоҳӣ ва пешгириро дар мубориза бо дуздии пахта, аз он ҷумла бо роҳи равшан кардани таҷрибаи мақомоти ҳуқуқ дар ҷабҳаи мазкур ба амал ҷорӣ намоянд.

Ба ширкати телевизион ва радиои Ўзбекистон (А.Кӯчимов), Оҷонсии миллии иттилоотии Ўзбекистон (М.Ҳазратқулов), расонаҳои ахбори оммавӣ супурда шавад, ки корҳои дар ин самт амалӣ шудаистодаро мунтазам равшан намоянд.

6. Ба Вазорати адлияи Ҷумҳурияти Ўзбекистон (А.Полвонзода) супурда шавад, ки бо ҳамроҳии вазоратҳо ва идораҳои дахлдор дар бобати даровардани тағйирот ва иловаҳо ба қонунгузории ҷорӣ, ки аз қарори мазкур бармеоянд, пешниҳод тайёр намояд.

7. Назорати иҷрои қарори мазкур ба зиммаи мушовирони давлатии Президенти Ҷумҳурияти Ўзбекистон И.Ҷӯрабеков ва Т.Худойбергенов гузошта шавад.

Раиси Девони Вазирон
И.КАРИМОВ.

ш.Тошканд,
13 октябри соли 2003.

«Боинг»-и шашуми «Ўзбекистон ҳаво йўллари»

<u>ТОШКАНД. (Мухбири ЎзА Холмурод САЛИМОВ хабар медиҳад). Ширкати миллии авиатсионии «Ўзбекистон ҳаво йўллари» боз як самолёти ҳозиразамонро харид кард. «Боинг-767»-ро, ки аз шаҳри Сиэтлли Амрико парвоз намуд, дар аэропорти байналхалқии Тошканд намояндагони роҳбарияти ширкати авиатсионӣ, ҷамоа ва расонаҳои ахбори оммавӣ истиқбол намуданд.</u>

Дар чорабиние, ки ба ин муносибат ба амал омад, ба сухан баромадагон аз хусуси дастовардҳои ширкати миллии авиатсионӣ дар солҳои истиқлолият ҳарф заданд. Таъкид гардид, ки алоқаҳои байналхалқӣ рӯз аз рӯз инкишоф меёбанд.

—Мо аз он чиз хеле хурсанд ҳастем, ки фурудгоҳи мо боз бо як самолёти ҳозиразамон пур гардид,—гуфт директори генералии ширкати миллии авиатсионӣ Валерий Тян.—Ҳар боре, ки самолёти навро харид мекунем, эҳсоси ғурури зиёд моро фаро мегирад. Лётчикҳои Ўзбекистон дар байни кишварҳои ИДМ аз аввалинҳо шуда бо самолётҳои ҳозиразамон парвоз менамоянд. Ин ба мо имкон медиҳад, ки ба бозори авиатсия бештар дохил гардем, самтҳои навро кушоем, маданияти хизматро нисбати мусофирон баланд бардорем.

—Афзудани шумораи самолётҳои ширкати авиатсионӣ ба пешрафти кишвар нақши бузург дорад,—гуфт ноиби президенти ширкати «Боинг-самолётҳои мусофиркаш» ҷаноби Крэг Ҷонс.—Дастгирии ҳукумати кишвари шумо ва шахсан Президент Ислом Каримов барои мустаҳкам намудани алоқаҳои байни ширкатҳои мо имкониятҳои васеъ кушод. Мо аз баҳам дидани муваффақиятҳоямон бо шариkони эътимодбахши худ дар Ўзбекистон хеле хушнуд ҳастем.

Ҳамкории ширкати миллии авиатсионии «Ўзбекистон ҳаво йўллари» бо ширкати дар тамоми олам машҳури «Боинг» аз соли 1996 оғоз ёфт. Ҳамон сол «Боинг»-и аввалин харид шуда буд. Сипас ҳамкориҳо мустаҳкамтар шуданд.

Ҷамъияти байналхалқии авиатсионӣ ширкати миллии авиатсионии «Ўзбекистон ҳаво йўллари»-ро ба сифати шарики боэътимоде, ки кори худро мустақимона инкишоф медиҳад, ба талаботи ҳозиразамони мусофиркашонӣ пурра ҷавоб медиҳад, хуб мешиносад.

Дар тадбир муовини якуми Нахуствазири Ҷумҳурияти Ўзбекистон Козим Тӯлаганов иштирок намуд.

Дар ҷавоби ғамхорӣ

«Тиллои сафед»-и Ўзбекистон дар ҷаҳон маълуму машҳур аст. Махсусан, баъди мустақил шудани ҷумҳуриамон шаҳрвандонамон ҳис карданд, ки пахтаро беҳуда «тиллои сафед» намегуфтаанд. Дуруст, ҳоло дар тамоми пайкалҳои пахтазори давраи салтанати шӯроҳо чигит намекоранд. Мо бисёр пайкалҳоро ба ғаллакорӣ ва дигар зироатҳои кишоварзӣ табдил додем. Яъне қариб ки ҷумҳуриамонро аз ҳосили ғаллаи худӣ таъмин мекардагӣ шудем...

Инак, пахтазори саросари кишварамон нисбат ба порсола дертар шукуфта бошад ҳам, дар айни замон авҷи ғунучини пахта давом дорад. Аз ҷумла, дар вилояти Тошканд низ ширкатҳои пахтакорӣ ба ғунучини (пахтае, ки деҳқонон бо араки ҷабин рӯёда буданд) «тиллои сафед» оғоз намуданд. Ба онҳо хашарчиёни шаҳру деҳот кӯмак мерасонанд. Шиор якто: «тиллои сафед»-ро дар муддати кӯтоҳ ва беталафу босифат чидан аст. Вагарна, обу ҳаво номусоид шавад, сифати пахта паст мешавад. Ғунучин тӯл мекашад. Ширкати «Қаросув»-и ноҳияи Чирчиқи Миёна бо шиори «Ҳосили пахтаро тезу тоза мечинем!» даст ба кор заданд. Ширкати зикршуда 930 гектар пахта дорад. Ҳосилнокиро ба 28 сентнерӣ расонданианд. Сарпудратчӣ Ҳамид Митинов дар ҳаққи чинакчиён ғамхорӣ мекунад. Дар ҳар панҷ рӯз ҳаққи меҳнаткашонро медиҳанд. Аз ин рӯ, ба ҳисоби миёна ҳар чинакчӣ дар як рӯз 100-150 килограммӣ пахтаи навъи олӣ меғундорад.

***Дар сурат:** 1. Чинакчиёни пешқадам **З.Остонақулова** ва **С.Алимқулова**. 2. Сарпудратчӣ **Ҳ.Митинов** ба чинакчиён музди меҳнати панҷрӯзаашонро медиҳад.*

Суратгир: Р.АНОРБЕКОВ.

Ўзбекистон ва ҷаҳониён

Таассуроти дипломат

Ҳар касе, ки як бор ба Ўзбекистон омадааст, меҳмоннавозӣ ва ҳарорати қалби халқи онро як умр фаромўш намекунад. Ин ҳиссиётро, аз ҷумла дипломати тайванӣ Син Чнеун Лин, ки бо тақозои хизмат дар Ҷумҳурияти Литва кор мекунад, аз сар гузаронд.

Ҷаноб Лин бори аввал ба Ўзбекистон 12 сол пеш аз ин омада буд. Вале ў бо орзуи бори дигар ба Ўзбекистон омада, зебоии нотакрори дурдонаи Шарқ—Самарқандро дидан умр ба сар мебурд.

Ниҳоят орзуи дипломати Тайван ҷомаи амал пўшид. Баъди сафари навбатиаш ба мамлакати мо ў таассуроти худро бо мухбири рўзномаи «Сезон»-и Литва баҳам дид.

Дар мақолае, ки «Дар Тошканд осудаҳолӣ» ном дорад, ҷаноб Лин дар бораи зебоии нотакрори мамлакати мо, водиҳои сабзу зархези он, шаҳрҳояш, ки бо меъмории ғайриоддии худ фарқ мекунанд, одамони сахиву меҳмоннавозаш бо мамнуният нақл мекунад. Ҷаноб Лин аз ҷумла, таъкид мекунад, ки дар зарфи 12 сол мамлакати мо ба дараҷаи шинохтанашаванда тағйир ёфтааст.

—Дар ҳама ҷо хиёбонҳои васеъ, кўпрукҳои нав, меҳмонхонаҳои замонавиро дидан мумкин. Шаҳрҳои Самарқанд, Тошканд, Фарғона, ки як вақтҳо дар чорроҳаи Роҳи бузурги абрешим буданду Шарқу Ғарбро мепайвастанд, алҳол шўҳрати аввалаи худро боз барқарор намудаанд. Ин шаҳрҳо ҳамчун маркази бузурги маданият ва санъат шинохта шудаанд, таъкид мекунад дипломати тайванӣ.

Оиди вазъи иқтисодии Ўзбекистон сухан ронда ҷаноб Лин таъкид мекунад, ки мамлакати мо солҳои истиқлолият ба муваффақиятҳои калон соҳиб гаштааст. Модели пешрафти Ўзбекистон лоиқи эътибори ҷаҳонӣ мебошад.

Тағйироти иқтисодӣ дар Ҷумҳурияти Ўзбекистон дар ҳаёти ҳаррўзаи мамлакат инъикоси худро меёбад.

—Мо дар меҳмонхонаҳои шахсии дорои ҳамагуна шароити хуб зиндагӣ кардем,—ба қалам додааст дипломат.—Нархи истиқомат дар онҳо ба дараҷаи ғайрибоварӣ арзон буд,—менависад ҷаноб Лин.

Дар охири мақола ҷаноб Лин таъкид кардааст, ки боз албатта ба саёҳати Ўзбекистон меояд. Ва ба ёру дўстони худ маслиҳат медиҳад, ки ҳатман ба саёҳати Ўзбекистони офтобрўя омада, шаҳрҳои азими қад-қади Роҳи бузурги абрешимро тамошо карда, аз харбузаю тарбузи шаҳду шакари он чашида хушу хурсандона истироҳат кунанд.

А.ҚЎЧҚОРОВ,
ОИ «Ҷаҳон».

Дар беморхонаи марказии ноҳияи Олтиариқ лабораторияи замонавӣ аз ҳисоби маблағи банки ҷаҳонӣ ба кор даромад. Алҳол дар ин ҷо бо кўмаки анализатори биохимиявӣ 7 хел ташхиси биохимиявӣ ва гематологӣ фаъолият менамоянд.

Ҷиҳати қобили эътибори ташхисгоҳ дар ҳамин аст, ки акнун на як беморӣ, дар як вақт тамоми касалиҳои бемор таҳлил ва аниқ мешаванд.

Дар сурат: ҳамшираи тиббии шифохонаи Қапчиғай **Ҳанифа Қосимова** ҳангоми хизматрасонӣ.

Суратгир: Ш. ОЛИМОВ. ЎзА.

Ҳар дам ғанимат аст

— иброз дошт аснои сўҳбат сокини ифтихории гузари Мирзо Пўлоди шаҳри Самарқанд, мўйсафеди нуронии 80-сола Ҳалимбобо Каримов.

Агар кас умри дароз бинад, шоҳиди бисёр воқиаву ҳодисаҳо мешудааст. Ман дар тўли ҳаштод соли умри худ аз бисёр санҷишҳои мураккаби ҳаёт гузаштам. Ҳам рўзҳои бадро дидаму ҳам рўзҳои некро. Ҳаёти аз сар гузаронидаамро ба хотир оварам, вуҷудам ба ларза медарояд. Айёми бачагии ман ба солҳои мудҳиши Ҷанги дуюми ҷаҳон рост омад. Ҳузуру ҳаловати ба худ хоси бачагиро начашида, соли 1942-юм, мисли дигар ҳамсолонам, ба ҳимояи Ватан шитофтам. То аз хоки Ватан дур андохтани фашистони малъун мардонавор ҷангидам. Дар яке аз муҳорибаҳо сахт захмдор шудам. Хуллас, соли 1947 бо фатҳу зафарҳо ба зодгоҳам—Самарқанди азиз сиҳату саломат баргаштам.

Баъди ҷанг даҳ сол бо деҳқонӣ машғул шудам. Сипас, бо тақозои тақдир ба шаҳр омада, қариб 30 сол дар заводҳои «Красний двигател» ва «Ўзбекбирлашув» кор кардам. Баъди ба нафақа баромадан бо аъзои оилаам ба нонвоӣ руҷўъ кардем. Ҳоло ин корро фарзанду набераҳоям давом медиҳанд.

—Ҳалимбобо, Шумо иштирокчии Ҷанги дуюми ҷаҳон мебошед. Азобу уқубатҳои дунёро бисёр дидаед. Сирри умрдарозиатон дар чист?

—Агар Шумо аҳамият дода бошед, аксарияти одамони азияткашида умри дароз дидаанд!

Бале, Ҳалимбобо дуруст мегўяд. Ҳар фарде, ки доимо дар ҳаракат асту чизеро меҷўяд, зуд фартут намешавад. Худро ҳамеша ҷавон ва серғайрат ҳис мекунад. Ба ин гуфтаҳо ҳаёти ибратбахш ва пурмазмуни пирамарди тануманди нуронӣ Ҳалимбобо Каримов мисоли равшан шуда метавонад.

—Акнун дар бораи оилаатон, фарзанду наберагон каме таваққуф мекардед,—муроҷиат кардем ба мўйсафед. Ў бо ангуштонаш риши начандон дарози сафедашро молиш дода, ба мо рў овард:

—Ман аслан зодаи гузари Ялангбеки шаҳри Самарқанд мебошам. Бо тақозои тақдир бисёр солҳо боз дар гузари Мирзо Пўлод умр ба сар мебарам. Баъди аз фронт баргаштан хонадор шудам. Ҳоло 9 фарзанд, беш аз 30 набера ва якчанд абера дорам. Чанде аз фарзанду наберагон пешаи пиронсолиам—нонпазиро давом медиҳанд. Ҳамаи онҳо қобилу гапдаро ва меҳнатдўст мебошанд. Мо бо ҷигаргўшаҳои азизи худ сарбаландиву ифтихор дорем. Фарзандон асои пирии моянд.

—Ҳамчун пирамарди рўзгордида ба мардуми саодатманди Самарқанд чӣ орзуву ният, чӣ гуфтаниҳое доред?

—Ман сиёсати пешгирифтаи сарвари мамлакатро дуруст мешуморам. Таъмини сулҳу амонӣ, барқарорӣ дар минтақа маҳз ба туфайли хизмати бузурги ўст. Агар оромиву осудаҳолӣ ҳукмфармо бошад, пешравии ҳаёт ҳам мешаваду тараққиёт ҳам. Ба ояндаи пурнури мамлакат бовар кардан мумкин аст.

Ба ҳамшаҳриёни азизи худ, алалхусус, ҷавонон гуфтаниам, ки онҳо ҳар дам ғанимат буданашро ҳаргиз аз хотир набароранд. Чунки умр ба инсон як маротиба дода мешавад. Онро ҳамин хел гузаронидан лозим, ки сипас ба умри зоеърафта таассуф накунад кас. Ҳоло барои ҷавонон айёми илму ҳунаромўзист. Зеро дар ҳеҷ давру замон ашхоси соҳибилму соҳибҳунар хор нагаштааст...

—Медонед-чӣ. Ба фикри ман, дар ин дунё ба ҳеҷ кас кафолат дода нашудааст, ки «ҳар гоҳ ту хушбахт ва ё бадбахт мешавӣ». Ин ҳама бахту иқбол, дидани умри дароз бо як сухан пири бадавлат гардидан фақат ба худи кас вобаста асту бас. Агар ҳар фарзанд волидон, устодон ва пиру барноро ҳурмат кунад, ба суханони онҳо гўш андозад, ба панду насиҳатҳои гаронбаҳояшон амал намояд, албатта, хушбахт хоҳад шуд. Бузургон беҳуда нагуфтаанд: падару модар розӣ—худо розӣ.

А.САНГИНОВ.
Ш.САМАРҚАНД.

Фурўши ғайриқонунии пахта — кори беҳуда

ГУЛИСТОН. (Мухбири ЎзА Тўлқин АҲМАДАЛИЕВ хабар медиҳад). Дуздидани пахта аз қадимулайём дар байни мардуми мо гуноҳи азим ба шумор меравад. Вале касоне ҳастанд, ки аз паи дарёфти маблағи осон пахтаи деҳқонро ба ғорат мебаранд. Вале ин саъю ҳаракатҳо кори беҳудаанд.

Чаҳор ноҳияи вилояти Сирдарё бо Қазоқистон ҳамҳудуд аст. Зиёда аз 200 звенои пудратӣ ва хоҷагиҳои фермерӣ дар тўли ин сарҳад ба киштукори пахта машғуланд. Барои баъзе одамони нопок мавҷуд набудани нишонаҳои сарҳад имкон медиҳад, ки бо роҳи осон сармоя ба даст оваранд.

Шаҳрванди Қазоқистон А.Нуримбетов, ки дар ноҳияи ҳамҳудуди Махтаарал зиндагӣ мекунад, ҳангоми аз ҳудуди Ўзбекистон берун баровардани 500 килограмм пахта аз ҷониби кормандони ҳуқуқу тартибот дастгир карда шуд. Дар рафти тафтиш равшан гардид, ки ин пахтаро вай аз хирмани хоҷагии фермерии «Пайшак»-и ноҳияи Оқолтин дуздидааст. Сокини хоҷагии ширкатии «Шўрузак»-и ноҳияи Сайхунобод Умеда Бозитова бо додараш Ҳасанбой ҳангоми ба ғорат бурдани 58 килограмм пахта, ки онро аз саҳроҳои бегона бо мақсади ба хориҷи ҷумҳурият фурўхтан ғундоштаанд, ба даст афтоданд. Дар наздикии ситоди гумрукии «Малик»-и ноҳияи Сирдарё 9 нафар бо сардории сокини хоҷагии «Малик» А.Орзиқулов дастгир шуданд. Онҳо 800 килограмм пахтаро ба харҳо бор карда, мехостанд сарҳади байни ҷумҳуриҳоро убур намоянд. Ҳамаи онҳо дастгир шуданд.

Ин ва дигар мисолҳои дуздидани пахтаро ба хабарнигори ЎзА ёвари калони додситони вилояти Сирдарё У.Худойқулов нақл кард. Фурўши ғайриқонунии пахта кори беҳуда аст. Додситонии вилоят якҷоя бо раёсатҳои корҳои дохилӣ ва гумрук барномаи махсусро барои пешгирӣ намудани фурўши ғайриқонунии пахта ва ба хориҷи кишвар баровардани онро кор карда баромаданд. Дар хоҷагиҳо ва деҳоти аҳолинишини сарҳад корҳои маънидодкунӣ бурда мешаванд. Назорати расмӣ бо иштироки ҷамъият оид ба мустаҳкам намудани ҳифзи сарвати халқ пурзўр гардонда шудааст.

Тайёрӣ ба мавсими грипп фаро расид

Бемории грипп ҳодисаи мавсимӣ аст. Фурсати боронгариҳо ва обу ҳавои хунук фаро мерасад. Аз ин рў бояд ба пешгирии ин касалии сирояткунанда омода бошем. Бинобар маълумоти Вазорати ҳифзи сиҳҳат дар давраи кунунии тирамоҳию зимистонӣ ба ҷумҳурияти мо расидани намуди гриппи А дар ду шакл HINI ва H2N2 дар назар дошта шудааст. Хабарнигори ЎзА аз сардухтури давлатии санитарӣ, муовини вазири ҳифзи сиҳҳати Ўзбекистон Бахтиёр Ниёзматов хоҳиш намуд, ки аз хусуси тадбирҳое, ки бар муқобили паҳн нагаштани ин касалии сирояткунанда бурда мешаванд, нақл кунад.

—Ду намуди грипп, ки аз хусусаш ҳарф задем, ба мо хуб шиносанд. Мо бо онҳо солҳои пешин ҳам дуҷор омада будем. Бинобар ҳамин ҳам усулҳои мубориза ба муқобили паҳн шудани онҳоро кор карда баромадаем. Дар аввали моҳи сентябр Вазорати ҳифзи сиҳҳат якҷоя бо хизмати давлатии назорати санитарӣ конфронси бахшида ба ташхиси грипп ва чорабиниҳои пешгирии ин эпидемияро баргузор кард. Дар он намояндагони шўъбаҳои умумии тиббӣ ва кормандони хизмати санитарию эпидемиологии тамоми вилоятҳо иштирок доштанд.

Дар назди Вазорати ҳифзи сиҳҳат ситоди ҷумҳурӣ оид ба пешгирии паҳншавии грипп ва дигар касалиҳои сирояткунанда созмон ёфт. Маҷмўи тадбирҳое, ки дар ҳудуди ҷумҳурӣ барои таъмини мўътадили эпидемиологӣ бинобар ин касалиҳо бурда мешаванд, кор карда баромада шуданд. Барои он ки табибони ҷумҳурият ин бемориро бо огоҳии бештаре «пешвоз» бигиранд, аз хориҷа тақрибан 150 ҳазор дозаи доруворӣ муқобили грипп харида шуд. Корҳои доругузаронӣ ба аҳолӣ, пеш аз ҳама ба онҳое, ки нисбати ин беморӣ муқовимати камтаре доранд, оғоз гардиданд. Ин кор дар муассисаҳои томактабӣ ва муассисаҳои табобатию ташхисӣ, нисбати кўдакони ятим, ногиронҳо ва шахсони бепарастор, ки дар зери назорати давлат мебошанд, ройгон гузаронида мешаванд. Ғайр аз ин ба тамоми ташкилотҳо ва корхонаҳои ҷумҳурӣ аз хусуси сари вақт аз сўзандору гузаронидани кормандонашон тавсияҳо дода шуданд. Хароҷоте, ки бахри пайдо намудани воситаҳои зарурии табобатӣ мешаванд, худро аз ҷиҳати иқтисодӣ сафед менамоянд. Зеро гузаронидани сўзандору шумораи беморонро хеле кам мекунад ва дар ниҳояти кор ин чиз ба нишондиҳандаҳои истеҳсолӣ низ таъсири худро мерасонад.

Яке аз омилҳои муборизаи пурсамар бар муқобили ин касалии сирояткунанда пешгирии паҳн шудани он мебошад. Бо ин кор 20 лабораторияи санҷиши вирус, ки дар сохтори назорати давлатии санитарию эпидемиологии ҳам пойтахт ва ҳам вилоятҳо кор мебаранд, машғуланд. Дар тўли сол базаи моддиву техникии онҳо хеле мустаҳкам гардид, ин лабораторияҳо бо таҷҳизоти зарурӣ муҷаҳҳаз гардиданд.

Боз як ҷиҳате, ки аз хусуси он бояд сухан гуфт, мавҷуд аст. Бинобар маълумоти тадқиқгарони хориҷӣ тирамоҳ паҳн шудани касалии пневмонияи ғайритипӣ дар назар дошта шудааст, ки номи касалии вазнини роҳҳои нафасро гирифтааст. Ҳанўз воҳимаҳое, ки дар аввали соли равон бисёр кишварҳоро фаро гирифта буданд, аз ёд нарафтаанд. Сабаби асосии пайдоиши ин касалӣ ифшо нашуда буд. Алҳол он қадре кашф гардидааст, вале ташхиси он дар тамоми кишварҳое, ки дар минтақаи паҳн шуданашон имконпазири он қарор доранд, татбиқ нашудааст.

Барои пешгирии ин касалӣ ҳукумати Ўзбекистон 200 миллион сўм ҷудо намуд, ки бо он воситаҳои табобатӣ ва доруворҳои зидди вируси ин касалӣ дар ҳаҷми барои ҷумҳурият кифоякунанда харид шуданд. Ин доруворӣ дар мавриди ба ҷумҳурӣ сироят намудани касалии мазкур истифода мешавад. Таҷҳизоти тиббӣ барои расонидани ёрдами аввалини тиббӣ ба чунин беморон харид гардид.

Вале бояд ҳар кас бидонад, ки саломатии ў пеш аз ҳама аз худи вай вобаста аст. Ва бояд ба қонуну қоидаҳои оддитарини гигиена риоя карда шавад. Мо бояд ба ин имтиҳон ҳам имрўз ва ҳам тамоми умр омода бошем.

А.ИВАНОВА,
хабарнигори ЎзА.

Набзи Тоҷикистон

Тоҷикистон пешқадам аст

Парлумони Аврупо чунин меҳисобад, ки дар бобати дараҷаи рушди равандҳои демократӣ Тоҷикистон аз ҳамсоягони худ Қазоқистон, Қирғизистон ва Ўзбекистон пешқадамтар аст. Аз ин хусус депутат Речард Балф баъд аз вохўрии ҳайати парлумони Аврупо бо Президенти Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмонов хабар дод. Бинобар гуфтаи ў, парлумони Аврупо нақши Тоҷикистонро дар мубориза ба муқобили тиҷорати нашъа ҳам баланд арзёбӣ менамояд. «Мо оид ба стратегияи васеъмиқёси мубориза ба муқобили тиҷорати нашъа кор мебарем. Як қисми ин стратегия мубориза ба муқобили тиҷорати нашъа аз ҷониби Афғонистон аст ва он на фақат мубориза бар зидди фурўши нашъаро, балки кишт ва истеҳсолоти онро ҳам дар бар мегирад»,—зикр намуд Балф. «Барои он ки кишвари сарватманд бошад, Тоҷикистонро зарур аст, ки муборизаро бар муқобили ришвахўрӣ қатъитар намояд ва ислоҳоти заминро идома диҳад»,- чунин буд, бинобар суханони Балф хулосаи ҳайати парлумони Аврупо дар рафти вохўрӣ бо Э. Раҳмонов. Дар вохўрӣ бо ҳайати парлумони Аврупо Э. Раҳмонов изҳори умед намуд, ки дарояндаи наздиктарин аз хусуси ҳамкории байни Иттиҳоди Аврупо ва Тоҷикистон муоҳада ба имзо мерасад ва парлумони Аврупо дар бобати зудтар ҳаллу фасл ёфтани ин масъала кўмак мерасонад. Ҳайати парлумони Аврупо ба Тоҷикистон бори аввал бо сафари корӣ омад.

Имкониятҳои «Ҷавонӣ»

Корҳои тайёрӣ дар бобати ба истифода супурдани фабрикаи нави корхонаи муштараки тоҷикистониву италиёии «Ҷавонӣ« ба охир мерасанд. Дар ин ҷо ба васл ва танзими таҷҳизоти нави технологие сар карданд, ки бояд иқтидори истеҳсолиро хеле зиёд намояд. Корхонаи муштараки «Ҷавонӣ», ки яке аз коргоҳҳои пешқадамтарини ҳозиразамони саноати сабуки Тоҷикистон ба шумор меравад, дар бозори ҷаҳонӣ мавқеи худро пайдо кардааст. Маҳсулоти пахтагини ин корхона талабгорони зиёде дорад. Маҳз бо назардошти талаботи рўзафзун нисбати маҳсулоти корхона қарор доданд, ки шўъбаҳои иловагии истеҳсолотӣ ба вуҷуд оваранд. Дар ин бобат масъалаи бо кор таъмин намудани аҳолӣ, ки дар Тоҷикистон, аз ҷумла дар вилояти Суғд низ хеле тезутунд мебошад, дар назар дошта шудааст. Фабрикаи нав дорои 800 ҷои кор мебошад. Корхонаи муштараки «Ҷавонӣ» аз ҷумлаи корхонаҳои серфоидаи саноати сабуки вилояти Суғд аст ва ба хазинаи давлат мунтазам даромад меоварад.

Тиллои Зарафшон

Мутобиқсозии истеҳсоли маъдани тоза аз конҳое, ки дар онҳо маъданҳои тиллояшон зиёд ва миёна истеҳсол мегардад, бар корхонаи муштараки бритониёиву тоҷикистонии «Зарафшон» имконият дод, ки ба истеҳсолоти даромадаш боз ҳам баландтар муваффақ гардад.

Корхона аз аввали сол то имрўз дар ҳаҷми 48 миллион сомонӣ (тақрибан 16 миллион доллари Америка) маҳсулотро кор карда баромад. Ин ҳаҷм аз нишондиҳандаи то ба ҳамин давраи соли гузашта хеле зиёд аст. Корхонаи муштараки «Зарафшон» аз коргоҳҳои пешқадамтарини саноати маъданҳои кўҳии Тоҷикистон ба шумор меравад. Ба шарофати сармояҳои хориҷӣ ҷумҳурият дар бобати истеҳсоли фулузоти рангӣ пешомадҳои хубро ба даст овард. Бинобар ақидаи иқтисоддонҳои маҳаллӣ корхонаи муштараки «Зарафшон» барои инкишоф додани истеҳсолот неруи бузург дорад.

Баъд аз панҷоҳ сол

Ба сокинони ноҳияи Мурғоб аз ҷониби Бунёди Оғохон боз як тўҳфа пешкаш гардид. Дар деҳаи аз маркази ноҳия дурдасттарини Моғиён ду муассисаи иҷтимоӣ—мактаби нав ва нуқтаи тиббӣ кушода шуданд. Бунёди Оғохон маблағ ҷудо намуд, бошандагони деҳа ин иншооти иҷтимоиро худашон бунёд карданд. Дар Моғиён то соли 1953 мактаби ҳафтсола амал мекард, вале бо сабабҳои номаълум он пўшида шуд. Ва инак, баъд аз ним аср дар ин ҷо боз зангўлаи мактаб садо дод. Бунёди Оғохон барои сохтмони ин ду иншооти нави иҷтимоӣ тақрибан 80 ҳазор доллари Амрико ҷудо кард.

Бо нашъа ба даст афтод

Кормандони шўъбаи мубориза ба муқобили мубодилаи ғайриқонунии нашъаи раёсати корҳои дохилии вилояти Суғд боз як нафар фурўшандаи нашъаро дастгир намуданд. Аз ў беш аз панҷ килограмм моддаҳои нашъаовар мусодара гардид. Дастгиршуда сокини шаҳри Хуҷанд Насим Мамадов буд. Бинобар маълумоти раёсати корҳои дохилии вилояти Суғд кормандони он танҳо моҳи сентябри соли равон зиёда аз 50 килограмм воситаҳои пуртаъсири нашъадорро мусодара намудаанд. Бинобар суханони мутахассисон аз ҷумлаи кормандони мақомоти ҳуқуқу тартибот бо вуҷуди пурзўр гардондани чораҳои мубориза ба муқобили ҷинояти вобаста ба тиҷорати нашъа, кўшишҳои аз тариқи сарҳади Тоҷикистон гузаронидани нашъа кам намешавад. Мутахассисон ин зуҳуротро чунин шарҳ медиҳанд: ҳарчанд ин амал хавфи зиёд дорад, майли дарёфти сарвати осон бештар аст.

«Туркистон—пресс»
ва «Вароруд».

Самараи ҳамкорӣ

Ўзбекистон бо бисёр мамлакатҳои дунё равобити мустаҳками иқтисодӣ дорад. Корхонаи «Асклепий-свифт» дар натиҷаи ҳамкории Англия ва Ўзбекистон дар пойтахти мамлакатамон бунёд шудааст. Дар он пахтаи ба эҳтиёҷоти тиббӣ зарур истеҳсол мешавад. Корхона хеле ҷавон аст. Вай соли 2002 ба кор даромад. Ба ин нигоҳ накарда, маҳсулоти корхона ба як қатор мамлакатҳои ИДМ содир мегардад. Дар ин ҷо зиёда аз 80 нафар коргарон машғули коранд. Корхона ҳар моҳ 36 тонна маҳсулот истеҳсол мекунад.

Маъмурияти «Асклепий-свифт» аҳд намудааст, ки аз соли оянда сафи коргаронро ба 50 нафар расонад. Ба ҳамин мақсад аз Англия таҷҳизоти иловагӣ оварда хоҳад шуд.

Дар суратҳо:** оператор **Д.Юсуфҷонова** ва лаборант **Л.Истамова.

Суратгир: Р.АКБАРАЛИЕВ.

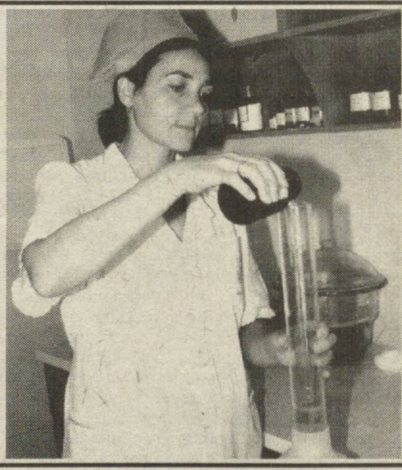

Матбуоти ҷаҳон

«Корвон» дар сафар аст

Дар бораи маҷаллаи «Паймон», ки аз тарафи олими афғонистонӣ доктор Иноятуллоҳи Шаҳронӣ дар Иёлоти Муттаҳидаи Амрико ба нашр мерасад, бисёр навишта будем. Ин маҷалла бештар ҷиҳати илмӣ дошта, дар гирдоварӣ ва тарғиби арзишҳои маънавии Машриқзамин, минҷумла Афғонистон нақши бузург дорад.

Афғонҳои муҳоҷир рўзномаи Бунёди журналистони афғонро бо номи «Корвон» сари чанд вақт мутолаа мекунанд, ки дар мавзўъҳои мухталиф баёнгари розҳои журналистон ва сиёсатмадорони афғонистонӣ аст. Гарчанде на ҳамаи афғонҳо бо нуқтаи назари рўзнома ҳамақидаанд, он даст ба даст мегардад.

Чанде пеш бо кўмаки гўяндаи шўъбаи нашароти радиои Ўзбекистон барои Афғонистон раиси Бунёди журналистони афғон дар Осиёи Марказӣ доктор Файзулло Аймоқ баъзе аз шумораҳои «Корвон», ки дар Калифорнияи ИМА чоп мешавад, ба дасти мо расид.

Пеш аз ҳама мақолае дар бораи паҳлўҳои зиндагӣ ва ҳунари Аҳмад Зоҳир — ин овозхони маҳбуби афғон таваҷҷўҳи моро ҷалб кард. Аслан дар Ўзбекистони мо низ ёфтани шахсе амри маҳол аст, ки дўстдори оҳангҳову хонданиҳои Аҳмад Зоҳир набошад. Аз марги нобаҳангоми вай гарчи қариб чоряк аср гузаштааст, ҳанўз дар мавҷи радио, дар кўчаву хиёбонҳо, тўю сурҳо, маҳфилҳои мо оҳангҳои Аҳмад Зоҳир танин меандозанд. Муаллифи мақолаи «Аҳмад Зоҳир: суханҳои ногуфтаи бисёр» Аҳмад Ғавс Залмай, ки ин булбули ҳазордастони Афғонистонро аз наздик мешинохтааст, чунин навиштааст: «Аҳмад Зоҳир ҳеҷ гоҳ намехост касе аз вай озурдахотир бошад. Чунин буд, ки камтар касеро суроғ мекардӣ, ки аз вай дар дил кина дошта бошад ва ё ранҷида... Аксаран мегуфтанд: бачаи вазир аст, бачаи садри аъзам аст, чӣ ғам дорад? Аммо ба гуфтаи маъруф:«Ҳамон замин медонад, ки оташ болояш месўзад»... Аҳмад Зоҳир танқидпазиру ҳарфшунав буд. Аз ҳамон сабаб аст, ки дар мавқеи талаффузи калимот камтар иштибоҳи адабиро муртакиб шудааст. Хилофи як иддаи дигар аз ҳунармандони мо, ки дар талаффузи баъзе калимот сахт норасоиҳое доранду гапи касеро ҳам намешуниданд ва бар эшон ифода медодӣ, ки ин калима чунин мешавад, на чунон, озурда мешуданд, меранҷиданд. Аммо Аҳмад Зоҳирро мегуфтӣ, ки ин талаффуз ғалат аст, созро чап мекарду мегуфт: «Қурбонат шавам, бигў, ки чӣ тур талаффуз кунам?! Ва ҳамон тур мекард. Зеро медонист, ки ба истилоҳе «бо як нуқта «фил» «қил» мешавад».

Муаллиф дар асоси гуфтаҳои шоҳидону гувоҳҳо бар он ақида аст, ки Аҳмад Зоҳир бо сабаби садамаи автомобилӣ ҳалок шудааст.

«Корвон» дар мавриди масоили сиёсӣ, сарнавишти кишвари Афғонистон мақолаҳои мухталиф ба нашр мерасонад, ки нуқтаи назарҳои гуногунро ифода мекунанд.

Хабарнигори «Корвон» бо яке аз шахсиятҳои маъруф, доктор Абдулсаттор Сират ҳамсўҳбат шуда, дар мавриди тақдири ояндаи Афғонистон аз ҷумла чунин суол додааст: «Оқои Сират, ба назари шумо чӣ низоме дар Афғонистон мумасили (писанд) иродаи мардум хоҳад буд, шоҳӣ, ҷумҳурӣ, ҷумҳурии порлумонӣ, фидеролӣ ва ё навъи дигаре?». Ҷавоби доктор Сират:

«Бояд мо—ва ҳама мутахассисони Афғонистон ва масъулини Афғонистон заминаи изҳори иродаи мардумро омода бисозем, то мардум аз тариқи намояндагони воқеияшон ба сурати озодона иродаи худро тамсил кунанд. То ба ҳол он замина мусоид нашуда ва аз ин лиҳоз як шахс ё як ҳайъат ё як идорае ҳақ надорад, ки ба намояндагӣ аз тамоми мардум як низомеро барои Афғонистон таъин бикунад ва бигўяд, ки ин низом мувофиқ ба иродаи мардуми Афғонистон аст». Ҳамин тариқ, ҷаноб Абдулсаттор Сират дар мавриди истиқрори қувваҳои байналмилалӣ дар Афғонистон, нақши собиқ шоҳи кишвар Зоҳиршоҳ дар ояндаи мамлакат, комиссияи Қонуни асосӣ ва ҳоказо ибрози назар кардааст.

Профессор Абдулвосеъ Латифӣ мақолаи худро «Масири дурахшони фикрӣ ва ирфонии ҳакими бузург Носири Хусрави Балхии Қабодиёнӣ» номидааст.

Хулласи калом, рўзномаи «Корвон» хонандагони худро бо набзи зиндагии афғонҳои муқими кишвар ва хориҷ аз он, сарчашмаҳои маърифати мардум, инчунин бо мулоҳизаҳои сиёсатшиносони маъруф перомуни масъалаҳои муҳими ҳаёти байналмилалӣ ошно месозад.

Шоқаҳҳори МУҲАББАТЗОД,
мудири шўъбаи барномаҳои радиои Ўзбекистон барои Афғонистон.

Ёдбуд

Шеъри моро дигар кӣ мехонад?

Дар мактаби олӣ ҳамзамон таҳсил намуда, яъне айёми донишҷӯиямон ба як давр иттифоқ афтода бошад ҳам, ӯро чун устод эҳтиром мекардам. Вай дар гурӯҳи ғоибхонҳо таҳсил мекард ва миёни шарикдарсон на камтар аз омӯзгорони донишгоҳ эҳтиром дошт: ҳам бузургсолтар буду ҳам солору батамкин ва илмноктар...

Муаллими фанни таърих буд, вале адабиёт ва забони модариро бештар аз бисёр филологҳо, ки дар таълимгоҳҳои Сӯх фаъолият доранд, фаро гирифта буд. Ҳикояҳо менавишт ва таҳти имзои «Беҳбуд» онҳоро ба чоп медод. Узви Шӯрои адабиёти тоҷик дар ҳузури Иттиҳоди адибони ҷумҳурӣ буд.

Бо Абдураҳим Абдусаломов аз дер робита доштем, ҳамқаламӣ дар эҷоди бадеӣ моро қаринтар сохт. Номи таълимгоҳҳоеро, ки мо кор мекардем, тағйир доданд: мактабе, ки ӯ кор мекард, Ҷомӣ ном гирифт, ба таълимгоҳе, ки дар он ман фаъолият доштам, номи Навоиро ниҳоданд. Ҳарду директор таъин шудем.

Куҷое маҷлис ё тадбире сурат гирифт, мо, «Ҷомӣ» ва «Навоӣ», ҳамеша паҳлӯи ҳам менишастем. Ҳамнишинӣ бо ӯ ҳарҷиҳата хуш ва бароям судбахш буд...

Ҳақҷӯ, ҳақбин ва ҳақпараст, ки буд, ҷон мекоҳонд, ки ҳақиқат ҳамеша дастболо бошад. Бо эҳсос кардани ноҳақӣ ё заррае ноадолатӣ хуноб мешуд, худро мехӯрд...

Баъзан дар маҷлисҳо гапҳои пасту баланд зада мешуданд. Гоҳо муҳокимаронӣ ва ҳукмбарорироҳи андак аз адолат берун. Инро пай барем ҳам, хомӯшӣ афзал мешумурдем, вале Абдусаломов ҷои нишасти худ ноаён ҷунбише мекард. Бо гӯшаи чашм ҳама ба ӯ менигаристанд, ки сабаб дошт: фақат вай ҷасурона метавонист аз ҷо бихезад ва эътироз намуда, ба устувор ниҳодани пояи ҳақиқат ҷуръат намояд.

Оре, ба чашми ҳақиқат рост нигариста тавонистан ҳам кори пурдилона будааст...

Ҳамин тавр, Абдураҳим баҳри ҳимояи ҳақиқат дилу ҷон нисор мекард, ҳарчанд медонист, ки сухани рост, ки гуфтӣ, баъзе роҳбарон ба ту «каҷ» менигаранд; Каҷ, ки нигаристанд, дарёб: пагоҳ мактабро комиссия зер мекунад... Вале аз ин Абдусаломов ҳарос надошт. Таълимгоҳе, ки ӯ роҳбарӣ мекард, мактаби пешқадам, кори таълиму тарбия ба дараҷаи хуб, муҳити маънавӣ барқарор: хоҳанд оянд, тафтиш кунанд. Аз тафтиш бигузор онҳое ба ташвиш афтанд, ки норасоӣ доранд... Бо вуҷуди ин аз ҳамин гуна мактаби пешқадам ҳам гоҳо ба идораҳои боло мактубҳои шикоятӣ меафтиданд.

Лекин «обу ҳаво»-и Навоӣ, яъне мактабе, ки ман кор мекардам, аз Ҷомӣ билкул фарқ дошт. Мактаби Навоӣ калон ва серташвиш. Гурӯҳбозии одатӣ идома дошт, чун дар давраи директорҳои пештара ариза ва шикоятҳо ҳамон ба прокуратура, идораи амнияти миллӣ... Абдусаломов маро таскин медод: менависанд? Хуб, нависанд. Санҷанд. Як мақол ҳаст: ба шохи пурбор санг меандозанд, на ба шохи дарахти бемева. Ана, гоҳо аз болои мо ҳам менависанд...

...Бинобар ба дигар кор гузаштанам аз вазифа рафтам. Абдусаломов маро табрик кард: «Ба фикри Ҷомӣ, яъне камина дар даҳсолаҳои охир ба мисли шумо ба Навоӣ касе дер директорӣ накарда буд. Осон нест... Дигар, бо номи нек курсии амонатро супурдан—аз вазифа рафтан ҳам давлат аст». Ва илова намуд: «Ман ҳам ариза доданӣ». Таажҷуб кардам: «Чаро?» Ҷавоб гардонд, ки «саломатӣ нохуб».

Ҳа, вақтҳои охир саломатии ӯ хуб набуд. Танаш нотоб, вале чун ҳамешагӣ, бо тамоми вуҷуд, баҳри боз ҳам ободтар гардонидани мактаб кӯшиш мекард. Аз ҳама пештар ба мактаб омада, аз ҳама охир мерафт. Вақте гузорам ба деҳаи Демурсад афтид, маъмулан баъди шомгоҳ ба манзилаш мерафтам, бо умеде, ки ӯ аз кор баргаштааст. Вале намеёфтам. Мегуфтанд, ки он кас ҳанӯз аз мактаб наомада. Ба мактаб мерафтам ва мегуфтам: «Шумо хона доред ё не?» Хандаомез мегуфт: «Дорам. Мана!»

Оиладӯст буд, дар корҳои маҳалла низ ҳамеша сарубар, вале мактабро бештар дӯст медошт. Ва, хаёлам, на камтар аз хонааш мактабхона барояш азиз буд!

***

Абдусаломов ҳам аз вазифа рафт, муаллимии худ идома дод. Вале чун пештара, бо вуҷуди носолимӣ, ҳамеша ба ташвиши маҳалла ва мактаб шарик буд. Бори охирин ӯро моҳи августи соли дуҳазору якум дидам. Рухсатии худ дар зодгоҳ гузаронда, ба як қатор тадбирҳои маънавии маҳаллаҳо ба муносибати ҷашни истиқлол, ки дар маркази ноҳия мегузаштанд, шоҳид будам. Он рӯз навбати маҳаллаи Демурсад будааст. Ако Абдураҳим—мутасаддии ин тадбир. Вохӯрдем. Дар ҳаяҷон буд. Пурсидам, ки «каси дигар ёфт нашуд, ки боз шумо...» Бо лабханд гуфт, ки дигарон ҳам ҳастанд, бо вуҷуди ин супориш доданд, ки «гуноҳу савоб»-и қисми бадеиии баромади маҳалла ба гардани ту. Чӣ ҳам мекардам?

Вақт, ки кам монда буд,ӯ саросема узр пурсид ва рафт, пеш аз рафтан гашта-баргашта маро хоҳиш намуд, ки «додар, коре карда наравед, баъди тадбир вомехӯрем, баъзе гапҳо ҳаст».

Чӣ шуд, ки он рӯз ман наистодам. Рафтам. Ба рӯи хоҳиши сидқидилонаи дӯсти ҷониам нокасона по ниҳодам. Гӯё вопасин хоҳиши ӯ, ки...

Худро намебахшам..

***

Дигар дафъаи ба зодгоҳ рафтанам хабари мудҳиши даргузашти ӯ дилу вуҷуди маро сахт такон дод. Чун барқзада карахт шудам. Бовар намекардам, ки дӯст, самимитарин марҳами роз, ҳамқалам ва ҳамаламам...

Ҳама изтиробзада ба Демурсад, ба ҳавлии ако Абдураҳим мешитобанд. Вале соҳиби ҳавлӣ, ки «хоб» аст, дар хоби абад аст, соҳибони маҳалла, об дар чашм, бо оҳу нола пешвоз мебароянд. Сахт буд азоби маҳалла... Фарёди дилобкунандаи яке аз духтарони ҷигархуни марҳум ба гӯш расида, нохун ба торҳои эҳсос мезад: «Додои шоирам!!»

Оре, Абдураҳим Беҳбуд шоир буд, ҳарчанд шеъре надошт. Насраш ҳам таровати назм дошт. Шоирона сухан мегуфт. Шеършинос буд. Ба қадри аҳли сухан мерасид, сара аз носара бо чашми дилбин ва фаросати барҷо ҷудо мекард. Бале, дар пиндори ман ҳам додои он духтар шоир буд!

Дареғ, ки ӯ дигар миёни мо нест.

Ба поси хотираш бо дили хун «Ҳасрат» ном шеъре навиштам, ки мисрае дорад: «Шеъри моро дигар кӣ мехонад?»

Оре, Беҳбуд зинда буду шеъри моро мехонд, дастгирӣ мекард, дилдорӣ медод. Акнун дигар кӣ ҳам... хонад?

Аз ӯ бисёр чизҳоро омӯхтаам. Санъати сухан, муносибат, тамкин ва одамият, ки ӯ балад буд, барои мо намуна ҳисоб меёфт. Дилаш соф, дасташ кушод, дастурхонаш ҳамеша ба рӯи ёрон боз. Аз таҳти дил ба хонааш даъват мекард ва аз ташрифи дӯст кӯдаквор хурсандӣ менамуд. Соҳибқалб,меҳрубон ва қадршинос буд.

Қадри моро дигар
кӣ медонад?
Бар дари хонааш
кӣ мехонад?

***

Омӯзгори тоифаи олӣ Абдураҳим Абдусаломов чун муаллими варзидаи фанни таърих низ соҳибэҳтиром буд. Усули тести ҳозираро, ки асосан аз солҳои навадуми асри гузашта дар мо ҷорист, ҳанӯз аз солҳои ҳафтодум чун омӯзгори навҷӯю навандеш дар тахтаи махсус истифода мекард. Соли 1978 кабинети таърих, ки вай ҷиҳозонд, дар озмуни вилоятӣ ҷои аввалро гирифт. Баъде, ки соли 1989 директор таъин гашт, тозагӣ, интизом ва тарбияи насли наврасро тавре ба роҳ гузошт, ки панҷ соли расо мактабаш таъмирталаб нашуд! Аз ин ҷост, ки мактаби миёнаи ба номи Абдураҳмони Ҷомӣ дар озмуни тозагӣ ва экология ғолибият ба даст овард. Соли 1992 бошад, таълимгоҳе, ки ӯ директорӣ мекард, дар миқёси ноҳия «Мактаби сол» эътироф карда шуд.

Ба Абдураҳим Абдусаломов, ки дар болоравии маънавияти халқи Сӯх ва рушди маориф саҳми сазовор дошт, унвони «Муаллими мардумии ҷумҳурӣ» доданд.

***

Ҳоло ҳам таълимгоҳеро, ки дар асл номи Ҷомиро дорад, ҳамчун «Мактаби Беҳбуд» ном мебаранд. Нақши неки вай дар мактаб барҷост. Мактабро, ба қавле, ӯ «гул кунонд». Дасти хударш ҳам гул,панҷ панҷааш ҳунар, ки буд, шахсан ва амалан саъйи он дошт, ки маърифатгоҳ ба маънии том обод бошад: дили ҳар шахс, ки вориди маърифатгоҳ шуд, аз дидани манзари хуш боғ-боғ шукуфад.

Вақте вориди мактаб шудед, дар саҳни ободи он нимтанаи ҳазрати Ҷомиро хоҳед дид,ки бо эҳтимоми Беҳбуд бунёд гардида. Ҳайкали меҳри Беҳбуд бошад, ҳоло дар дилу вуҷуди мардуми Демурсад ва ҳамаи онҳое, ки ӯро мешинохтанд, фикр мекунам, шукӯҳи дигаре дорад.

Муҳаммадҷон ШОДИЕВ.

(Охираш. Аввалаш дар шумораҳои гузашта).

Ба пешвози 900-солагии Абдулхолиқи Ғиждувонӣ

Ҳафт пир

6. Ҳазрати Бобои Самосӣ соли 1259 таваллуд ёфта, соли 1354 марҳум шуданд. Зиёратгоҳи ҳазрат бисёр обод шуда истодааст.

Ҳазрати Сайид Амир Кулол қуддиса сирруҳу валиюллоҳ, шайхун шуюх, султонултариқа, сайидалорифин, педагог.

Асли номи Ҳазрати Амири Калон буда, баъд бо кулолгарӣ машҳур шуданду номашон дар тамоми ҷаҳон Сайид Амир Кулол шуд.

Ҳазрат Амири Кулол соли 1287 дар қарьяи Сухор тумани Когон (вилояти Бухоро) таваллуд ёфта, соли 1370 дар ҳамин ҷо вафот кардаанд.

Тарҷумаи ҳоли эшон, кароматҳои он кас ва ҳикматҳои ҳазрат дар «Мақомоти Амир Кулол» оварда шудааст. Муаллифи ин «Мақомот» чабераи Сайид Амир Кулол Мавлоно Шаҳобиддин мебошад.

Дар «Канз ал Ансоб» насабномаи Сайид Мир Кулол зикр шудааст: Амир Кулол ибни Амир Ҳамза ибни Амир Иброҳим ибни Сайид Муҳаммад Қусрӣ ибни Сайид Муҳаммад Ҳасан Мақбул ибни Сайид Абдуллоҳ Шаҳид ибни Сайид Ҷаъфар ибни Сайид Ҳусайн ибни Сайид ибни Сайид Ҳасан ибни Сайид Муҳаммад Аъло ибни Сайид Шариф Мӯсо ибни Иброҳим Муртазои сонӣ ибни Ҳазрат Мӯсо Козим.

Ҳазрат Сайид Мир Кулолро 114 халифа буда, ҳама авлиёанд. Бузургтарин хулафои Ҳазрати Мир Кулол дуто буда, яке Ҳазрати Ориф Деггаронӣ, дигар Ҳазрати Баҳоуддин Нақшбанданд.

Фарзанди нахустини Ҳазрати Амир Кулол Амир Бурҳон, фарзанди дуввум Амир Ҳамза, фарзанди саввум Амир Шоҳ, фарзанди чаҳорум амир Умаранд.

Мақбараи Сайид Мир Кулолро соли 1995 Шайх Маъруф, ки пайрави Сайид Мир Кулол аст, бино кард. Шайх Маъруфи нақшбандӣ фуқарои Покистон буда, барои тарғиб ва ташвиқи ҳаёт ва эҷоди Сайид Мир Кулол бисёр сайъу ҳаракатҳо карданд.

Як маҷмӯи нав дар зиёратгоҳи Сайид Мир Кулол барпо гардид. Дар ин ҷо аз тарафи халқамон масҷиди ҷомеъ, меҳмонхона, манора, боғ бунёд гашт.

Дар «Мақомоти Амир Кулол» оварда шудааст, ки рӯзе Ҳазрати Амир Кулол а.р. дар ҳолати муҷаррадӣ бо ҷомеа иттифоқ карда буданд, ки то ҷомаҳои худро бишӯянд. Ва бо ёрон дар боғе аз боғҳои Рометан рафта ва чун ҷомаҳо шуста шуд, хостанд, ки ҷомаҳоро хушк созанд. Ҳазрати Амир фармуданд, ки эй ёрон, ин чизҳоятонро бар хорҳои девор паҳн накунед, то хор нашканад ва бар дарахтон низ паҳн накунед, то шохаҳо ҳам нагарданд ва дар замин паҳн накунед, ки то алафи чаҳорпоён хароб нашавад. Ёрон ҳама оҷиз гашта гуфтанд, эй Амир, пас шумо чӣ гуна хушк месозед? Баъд аз он Ҳазрати Амир фармуданд, ки ман ҷомаи худро дар пушти худ паҳн месозам ва ба сӯйи офтоб медорам то вақте, ки хушк шавад. Баъд аз он Ҳазрати Амир фармуданд, ки эй ёрони ман агар пора аз девор афтад ва ё шохаи дарахтон бишканад ва ё алафи чаҳорпо хароб шавад, худованд ин боғро чӣ узр мегӯяд? Ва зинҳор амали номашрӯъ ҳарчанд хурд бошад хор мадоред, ки одамӣ ба ҷиҳати хордоштӣ ба дӯзах меравад. Аз баройи он, ки Ҳазрати Расулуллоҳ с.а.в. чунин фармуданд, ки бо истиғфори доимӣ гуноҳони кабир ҳам мағфират мешавад, агар муттасил карда шавад гуноҳҳои майда ҳам ба гуноҳи кабир мегардад. Ва Ҳазрати Амир Кулол фармуданд, ки роҳ худои таоло бар касе намекушояд то модоме ки ӯ тақвиро шиори рӯзгори худ намегардонад ва ин ҳолат эшонро дар замоне даст дода буд, ки ҳанӯз эшонро Ҳазрати Хоҷа Муҳаммад Бобои Самосӣ ба фарзандӣ қабул накарда буданд.

Ва Ҳазрати Амир фармуданд, ки агар шуморо чунин воқеа шавад, ки дар бӯстоне дароед ва дар он ҷо дарахтони бешумор бошад ва бар ҳар дарахте шохаҳои бисёр ва баргҳои бешумор бошад ва аз ҳар як барг мурғе нишаста ва бо овози баланд ва фасеҳ бигӯяд, ки Ассалому алайк, эй валиюллоҳ! Зинҳор мебояд, ки дар он соат ғарра нашавӣ ва тарси Ҳақ Субҳонау таолоро дар зоҳир ва ботин ҷой диҳӣ ва тарсон бошӣ ва мефармуданд, ки гаҳе банда аз худойи азза ва ҷалла чунон тарсон бошад, ки дӯзахро аз баҳри ман офаридаанд ва гоҳе ба раҳмати Худои таоло шодмон бошад ва гуноҳи тамоми олам дар назди ӯ ҳеҷ намояд. Байт:

Мурғи иймонро ду пар:хавфу
раҷост,
Мурғи бепарро бипаррондан
хатост...

7. Ҳазрати Баҳоуддини Нақшбанд Увайсӣ ал Бухории қуддиса сирруҳу— қутби замон, олими раббонӣ, алломаи аср, соҳибкаромот, валиюллоҳ, педагоги бузург.

Номи шарифашон Муҳаммад ибни Муҳаммад Ҷалолиддин буда дар Ғарбу Шарқ бо номҳои Баҳоуддин, Хоҷаи Бузург, Шоҳи Нақшбанд машҳуранд.

Ҳазрат соли 1318 дар Қасри Орифон деҳест аз деҳҳои ноҳияи Когони вилояти Бухоро таваллуд ёфта, соли 1389 дар ҳамин ҷо вафот кардаанд.

Ҳазрати Баҳоуддин муаллифи асарҳои «Далел-ул-ошиқон», «Ҳаётнома», «Аврод» ҳастанд.

Дар «Тӯҳфат-ул-ансоб» насаби Ҳазрат оварда шудааст: Ҳазрат Баҳоул ҳақ уд дин Сайид Муҳаммад ибни Сайид Муҳаммад Ҷалолиддини Бухорӣ ибни Сайид Бурҳониддини Холдор ибни Сайид Абдуллоҳ ибни Сайид Зайнулобидин ибни Сайид Шаъбон ибни Сайид Бурҳон ибни Сайид Маҳмуди Румӣ ибни Сайид Исҳоқ ибни Сайид Тақӣ ибни Сайид Маҳмуди ҷомеъ ибни Сайид Алӣ Акбар ибни Ҳазрати Имом Алӣ Тақӣ ибни Имом Муҳаммад Тақӣ ибни Ҳазрати Имом Алӣ Мӯсо ар Ризо ибни Зайнулобиддин ибни Ҳусайн ибни Алӣ ибни Абӯтолиб.

Аз тарафи модар насаби ҳазрати Баҳоуддин ба Абӯбакр Сиддиқ рафта мерасад.

Касби Ҳазрат Баҳоуддин ба матоҳо нақш бастан буд. Ҳазрат ба шиори «Дил ба ёру даст ба кор!» амал кардаанд.

Абёти зерин ба қалами Баҳоуддин мансуб аст:

Ҳеҷи мо нею ҳеҷи мо кам не,
Аз пайи ҳеҷ ҳеҷ моро ғам не.
Ҷанда дар пушту, пушт
гӯристон
Гар бимирем ҳеҷ мотам не.

На маро мафрашу на
мафрашкаш,
На ғуломони турку на таркаш
Ҳама шаб чун сагони каҳдонӣ,
Сар ба зери дум бихуспем
хуш.

Дар «Мақомоти Шоҳи Нақшбанд» омадааст, ҳазрати Хоҷаи Бузург мефармуданд, ки ҷамоате дар Шом аз қутбони замон ва автоди замин ҳозир шуданд ва маро дар намади сафед нишонданд ва атрофи маро гирифтанд ва маро бар тахти бузург нишонданд. Ҳар оина баъд аз ин маро ҳеҷ ғаме нахоҳад буд.

Нақл аст, ки Хоҷаи Бузург гуфтаанд, ки Султонул Орифин фармуданд: равандаи роҳ ҳарчанд равад охири қадами ӯ ба аввали қадами мо хоҳад расид. Хоҷа фармуданд аз сари ғайрат ҳаром бод сӯҳбати ҳақ субҳонаҳу бар он кас, ки аввали қадами ӯ бар охири қадами Боязид набошад ва фармуданд, ки мо интиҳоро дар ибтидое дарҷ мекунем.

Ҳазрати Хоҷа Алоуддини Аттор, Ҳазрати Хоҷа Муҳаммади Порсо шогирдони Ҳазрати Баҳоуддин мебошанд.

Ҳазрати Баҳоуддин духтари худро ба никоҳи Хоҷа Алоуддини Аттор даровардаанд. Ҳасан Аттор набераи Ҳазрат Баҳоуддин аст.

Қитъаи зерин аз вафоти Ҳазрат Баҳоуддин хабар медиҳад.

Рафт шоҳи Нақшбандон Хоҷаи
дунёву дин,
Он ки будӣ шоҳроҳи дину
давлат миллаташ.
Маскану маъвои ӯ чун буд
Қасри Орифон,
«Қасри ирфон» з-ин сабаб
омад ҳисоби реҳлаташ.

Аз «Қасри ирфон» ба ҳисоби абҷад соли 791 ҳиҷрӣ мебарояд.

Дар болои гӯри Ҳазрати Баҳоуддин Амир Абдулазизхон соли 1544 дахма бунёд карда буд.

Ҳоло маҷмӯи Ҳазрати Баҳоуддин Нақшбанд бунёд мешавад.

Ҳоҷӣ Садриддин САЛИМИ БУХОРӢ.

Фурӯғи субҳи доноӣ...

Китобдӯстони қашқадарёӣ минбаъд дар маскани зебову замонавӣ машғули мутолиа мешаванд. Зеро бо ташаббуси ҳокимияти вилоят бинои таъмирталаби китобхонаи ба номи Сайидои Насафӣ аз нав таъмир карда шуд. Бунёди хонаҳои иловагӣ, ташкили марказҳо, дастрас намудани адабиётҳои нав, алоқа бо шабакаи Интернет, мебелҳо қиёфаи китобхонаро тамоман тағйир додаанд. Барои ҳамаи ин 250 млн. сӯм харҷ гардид. Аҳли ширкати «Ӯзбурғунефтегаз» ва корхонаи «Муборакгаз» бошанд, аз он пуштбонӣ намуданд. Ба қарибӣ маросими кушоиши ин маскан баргузор гардид. Дар маросим раҳбарони ташкилот ва корхонаҳои шаҳри Қаршӣ, журналистон ва китобдӯстони вилоят иштирок намуданд. Ҳокими вилоят Нуриддин Зайниев, шоири мардумӣ, Қаҳрамони Ӯзбекистон Абдулло Орипов, мудири корҳои китобдории Вазорати маданияти ҷумҳурӣ Ғулом Нарзуллоев ҳозиронро бо чунин маскани азизу мӯҳташам муборакбод кард. Мисраъҳои ҳазрати Абдураҳмони Ҷомӣ «Аниси кунҷи танҳоӣ китоб аст, Фурӯғи субҳи доноӣ китоб аст»-ро ҳини сӯҳбат ҳамагон такрор менамуданд.

Дар аксҳо: 1. Нахустин хонандагони китобхона Суруди Миллиро месароянд. **2.** Тавассути Интернет аз хабарҳои тоза ва адабиёти ҷаҳон бохабар шудан мумкин.

Улдон ҚАРАЕВА,
мухбири «Овози тоҷик»
дар вилояти
Қашқадарё.

Акси садо

Ислом ба зоти худ надорад айбе...

Мақолаи номзади улуми филологӣ Назруллоҳ Расулзода зери сарлавҳаи «Андешаҳо дар атрофи маросими хатна» («Овози тоҷик». 6.08.03) водор намуд, ки банда низ андешаҳои худро оиди таомулҳоямон баён намоям.

Саравал бояд иқрор шуд, ки аз байн бардоштани ин ё он таомул, қатъи назар аз воҷиб ё воҷибуддафъ будани он, корест сангин ва заҳмати тӯлонӣ талаб мекунад. Он чӣ воҷиб аст, бигзор, дар нашъунамо бошад, аммо боиси таассуф аст, ки имрӯз амалҳои воҷибуддафъ дар маросимҳоямон нисбати таомулҳои суннатӣ бештаранд.

Пас аз соҳибистиқлол гаштани кишварамон ҳукумати ҷумҳурӣ паи ба тартиб андохтани маросимҳо, камхарҷу сарфакорона гузаронидани онҳо қарору тавсияҳои зиёде эълон намуд. Банда ҳоло нияти ба тарзи гузаронидани маросимҳои суннатӣ ва аз байн бардоштани бидъат чӣ таъсире расондани ин қарору тавсияҳо доварӣ кардан надорам. Мақсад аз навиштани ин сатрҳо диққати уламои динро ба ин масъала ҷалб кардан аст. Дар шумораи дуюми соли равони рӯзномаи «Ислом нури» «Фатво»-и раиси Идораи мусулмонони Ӯзбекистон, муфтӣ Абдурашид қорӣ Баҳромов дар бобати бо меъёри исломӣ гузаронидани тӯй, маросим ва маъракаҳо ба табъ расид. Онро нашриёти «Мовароуннаҳр» ба шакли китобчаи алоҳида ба хонандагон пешкаш намуд. Гуфтанием, ки ин «Фатво» дастури хубест барои уламо, бахусус муллоёни деҳот. Чун мо маросими хатнаро аз шартҳои мусулмонӣ (гарчи ин ақидаи дуруст нест) медонем ва дар деҳот ин маросим бе иштироки муллоён сурат намегирад, пас чаро онҳо, яъне аҳли уламо, ки аз асли воқеа воқифанд, хомӯшӣ ихтиёр кардаанд? Охир, муллоёни деҳа, ҳатто, дар замони ба ҷои салла каллагирии шӯравӣ ҳам обрӯю нуфузи худро аз даст надода буданд ва имрӯз низ дар деҳот мақоми хосе доранд. Пас оё ҷоиз нест, ки эшон на танҳо дар масҷидҳо, балки дар чунин маросимҳо низ «амри маъруф» гӯянд. Банда танҳо маросими хатнаро дар назар надорам, зеро дар гузаронидани тӯйи арӯсӣ, маросими ҷаноза... низ дуршавиҳо аз ислом ба назар мерасад, ки ба ҳукми анъана даромадааст. Бадии кор дар он аст, ки ин анъанаҳо, ё дурусттар аст агар бигӯем, бидъатҳо ғайр аз сарфу хароҷоти миёншикан доштан боз дар бисёр мавридҳо қабои исломӣ ба бар кардаанд. Ва ин дуршавиҳо аз ислом аз як тараф муаммои иҷтимоиро ба миён орад, аз тарафи дигар, ба дини мубини ислом соя меандозад. Ҳақ бар ҷониби шоир аст, ки гуфтааст:

Ислом ба зоти худ надорад айбе,
Ҳар айб, ки ҳаст, дар мусулмонии мост.

Тавре ки ягон бидъат яку якбора ба анъана табдил наёфтааст, бо як кӯшиш аз байн бардоштани он низ кори ношуданист. Ин ҷо меҳнати тӯлонии эҳтиёткорона лозим аст, ки «ҳам лаъл ба даст ояду ҳам ёр наранҷад». Яъне (бигзор ба оҳистагӣ) ҳам бидъат аз байн бардошта шавад, ҳам иззати нафси мардум поймол нагардад. Ва дар ин ҷода аҳли уламои ислом бояд дар якҷоягӣ бо идораҳои худидораи шаҳрвандон, оқсақолони маҳаллаҳо аз рӯи нақшаи муайян кор баранд. Боз хуб мешуд, агар рӯзномаи дӯстдоштаамон «Овози тоҷик» барои мулоҳазаҳо ҷиҳати гузаронидани тӯю сур ва дигар маросимҳоямон гӯшае созмон диҳад. Нур болои нур мебуд, агар дар он аҳли уламои ислом низ дар бобати воқеъан мусулмонона гузаронидани маъракаву маросимҳоямон сухани худро мегуфтанд.

Тӯхтамиши БОҚӢ,
рӯзноманигор.

Сигорҳои бесифат аз куҷо меоянд?

Дар ҳар қуттии сигори истеҳсоли Ӯзбекистон бояд навиштаҷоти «Вазорати ҳифзи сиҳҳат огоҳ мекунад, сигоркашӣ ба саломатии шумо зарар дорад» мавҷуд бошад. Вале дар қуттиҳои сигори «PINE», ки дар тамоми гӯшаю канорҳо фурӯхта мешаванд, ин навиштаҷот ба назар намерасад. Ба кишвари мо ин сигорҳоро, ки на нишони сифат ва на маркаҳои аксизӣ доранд, аз куҷо меоваранд?

Бинобар маълумоте, ки аз раёсати гумруки вилояти Қашқадарё ба даст омад, маълум гардид, ки қисмати зиёди ин маҳсулот ба кишвари мо бо роҳҳои ғайриқонунӣ аз хориҷа мерасанд.

Ҳангоме ки автомошинаи тамғаи «Тойота-Корона» 108-75MR бо роҳҳои пинҳонӣ аз Туркманистон ба деҳаи Кенгсойи ноҳияи Ғузор убур мекард, аз ҷониби кормандони гумруки ҳаштум боздошта шуд ва фикри болоӣ тасдиқи худро ёфт. Дар мошин миқдори зиёди сигорҳои «PINE» мавҷуд буд. Ин маҳсулоти тамоку, ки 3 миллиону 740 ҳазор сӯм қимат дошт, ба шаҳрванди Туркманистон Комилҷон Холмӯъминов мутааллиқ буд.

Ҳангоми аз назар гузаронидани автомобили «Нексия» дар сарҳади Ӯзбекистон ва Туркманистон кормандони раёсати гумрук дар он ғайр аз телевизор, чангкашак ва ҷиҳозоти ошхона боз 1900 қуттӣ сигори «PINE»-и бе маркаи аксизро пайдо намуданд. Чунон ки равшан гардид, ин молро шаҳрванди Ӯзбекистон Шерзод Авлиев ба маблағи 685 ҳазор сӯм аз Туркманистон харид кардааст.

Ҷасур Ибодуллоев ва Фазлиддин Шамсиддинов низ бо чунин бор, ки мехостанд аз сарҳад гузаронанд, ба даст афтоданд. Қимати моли онҳо 1 276 800 сӯмро ташкил медод. Бинобар суханони Аҳмад Куйлиев, ки дар хӯрҷинаш 1250 қуттӣ сигори «PINE»-ро мегузаронд, ҳар кадоми онҳоро вай ба қимати 250 сӯм харидааст ва онро ба нархи 450-500 сӯм фурӯхтанӣ будааст.

Чунин «тадбиркорон» ҳамчунин дар ситодҳои гумруки ноҳияҳои Нишон ва Китоби вилоят ҳам ба даст афтиданд.

Аҳад МУҲАММАДИЕВ,
хабарнигори ӮзА.

Озмун

Давраи вилоятии озмуни «Донишманди асарҳои Президент» дар китобхонаи илмӣ-универсалии вилоятии ба номи Қурбонота Исмоилов шуда гузашт. Дар он аз ҳамаи ноҳияҳои вилояти Хоразм, шаҳри Урганҷ ва аз китобхонаи марказӣ намояндагон иштирок доштанд. 13 нафар аз рӯи 4 шарт дониши худро намоиш доданд. Шарти аввалини озмун шиносоӣ ном дошта бо тарзи шеърхонӣ мегузарад. Шарти дуюм аз рӯи асарҳои Президент навиштани реферат буд. Шарти сеюм шарҳи намоишномаи асарҳои Президент Ислом Каримов. Ва ниҳоят шарти чорум ҷавоб ба саволҳое, ки аз рӯи асарҳои Президент тартиб дода шудаанд. Озмун дар асоси системаи 10 баллӣ гузаронда шуд.

Ҳамаи иштирокдорон барои ба ҷо овардани шартҳои озмун кӯшиш карданд. Вале нисбат ба дигарон корманди китобхонаи марказии вилоят Қундуз Исмоилова ҳозирҷавоб буд. Ӯ ҳамаи шартҳоро пурра ба ҷо оварда ба гирифтани ҷои аввал сазовор гашт. Ҷои дуюмро Нафосат Давлатова (Боғот) ба даст овард. Ниҳоят ҷои сеюм насиби Гӯзал Назарова (Хева) гашт.

Мувофиқи баҳои ҳакамҳо Қундуз Исмоилова ҳуқуқи дар озмуни ҷумҳурӣ иштирок карданро гирифт.

Мақсади асосии озмун дар байни аҳолӣ, бахусус дар байни ҷавонон тарғиб ва маънидод кардани асарҳои Президент буд. Тадбир дар савияи баланд гузашта, дар ҷамъомадагон таассуроти амиқ гузошт.

Г. АБДУЛЛОЕВА.

Ниёкони мо

Иброҳимхоҷа кӣ буд?

Самарқанд шаҳрест, ки бар вай назари оллоҳ афтодааст.
И.КАРИМОВ.

Самарқанд қадамҷой ва зодгоҳи чандин олиму фузало, шоҳон ва ҳукмдорони боадолат, муаррихону мунаҷҷимон, шоиру нависандагон, алломаву намояндагони барҷастаи дину диёнате мебошад, ки номашон аз саҳифаҳои таърихи умумиҷаҳонӣ ҷо гирифтааст.

Номи чунин шахсони бузургро ба забон гирифтану аз онҳо ёдоварӣ намудан, ё худ аз ягон ҷиҳати рӯзгорашон маълумоте ба қалам додан, баробари рӯҳи онҳоро шод гардонидан, барои тарбияи насли оянда ҳам басо муҳим аст.

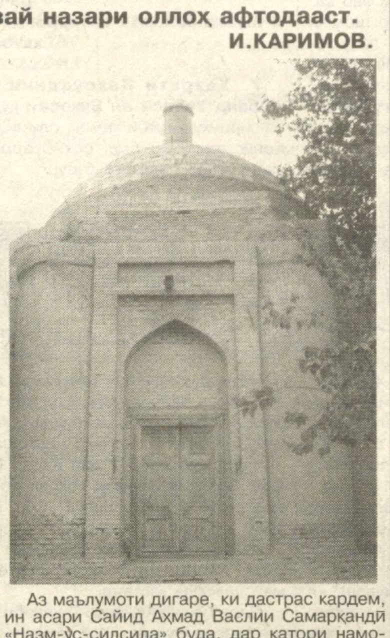

Намояндагони илмҳои диниву дунявӣ чун Исмоил ал-Бухорӣ, Махдуми Аъзам, Мир Саид Барака, Нуриддин Басир, Хоҷа Аҳрори Валӣ, Абӯ Мансур Мотуридӣ, Фақеҳ Абӯлайси Самарқандӣ, Абдураҳмон ад-Доромӣ, аллома Мирзо Улуғбек, шоирон Навоӣ, Ҷомӣ ва боз дигаронро метавон ёд кард, ки бисёрии онҳо дар ин сарзамин хокҷо ёфтаанд.

Дар ин соле, ки бо фармони раисҷумҳурамон И.Каримов Соли маҳаллаи обод эълон гардид, хуб мешуд, ки дар қатори онҳо номи боз як шахси бузург, ки дар ин сарзамин шӯҳравар гардида, дар ин ҷо мадфун аст, илова шавад.

Дар ҷанубу ғарбии мақбараи Хоҷа Абдударуни шаҳри Самарқанд, дар масофаи 800-1000 метр хонақоҳе вуҷуд дорад. Дар он Мир Муҳаммад Халифа Иброҳимхоҷа дар талаби дуо хобидаанд. Оллоҳ розӣ бошад. Номи маҳаллаеро, ки дар он мақбараи халифа Иброҳим ҷойгир аст, гузари халифа Иброҳим меноманд.

Алҳол дар шаҳр намояндагони ин авлод иқомат мекунанд. Мутаассифона, то ҳол оиди ин шахси бузург маълумоти пурра набуд.

Танҳо ривоятҳое аз ҳаёти Халифа Иброҳимхоҷа маълумот медоданд. Инак, яке аз он ривоятҳо: «Дар замони зидагии Халифа Иброҳимхоҷа, подшоҳи онвақтаи Афғонистон Абдураҳмонхон дар натиҷаи низоъҳои дохили давлатӣ шикаст хӯрда, бо лашкараш аз Самарқанд паноҳ меҷӯяд. Дар муддати муҳоҷирӣ Амир Абдураҳмонхонро бо ҳамроҳи сарбозони на он қадар бисёраш Халифа Иброҳимхоҷа аз ҷиҳати моддӣ таъмин кардаанд ва аз баъзе соҳаҳои илм баҳраманд гардонидаанд...

Солҳо сипарӣ гашта амир боз ба мавқеи пешинаи худ соҳиб мегардад ва чанд нафар зердасти худро дар хизмати Халифа Иброҳимхоҷа мегузорад.

Ҳоло ҳатто баъзе шахсон, ки аз таърихи ин шахсият бехабаранд, қабристони номбаршударо «мазори афғонҳо» низ меноманд. Чунки сохти қабрҳо аз қабрҳои маҳаллӣ тафовут доранд. Аз эҳтимол холӣ нест, ки ду қабри дигари мазороти гузари Халифа Иброҳимхоҷа марқадҳои ҳамон одамони Амир Абдураҳмонхон бошанд. Суоле ба миён меояд, ки Халифа Иброҳимхоҷа кӣ буд? Мунаҷҷим, муаррих, шоир ё нависанда?

Ба ин суолҳо сонитар ҷавоб ёфтем. Зеро Самарқанди бостонӣ худ як шаҳри таърихӣ, гаҳвораи илму маърифату маданият буд ва боиси хурсандист, ки бо дарёфти хабар аз ҳаёти ин шахси бузург шумораи ёдгориҳои Самарқанд зиёд гашт ва ба сафи одамони бузурги он номи Халифа Иброҳимхоҷа зам шуд.

Беҳуда « ҷӯянда ёбанда аст» нагуфтаанд. Орзуву ҷустуҷӯҳои мо зоеъ нарафтанд, дар бораи ин шахси бузург маълумотҳои обнорасидае маълум гардид. Аввало, дар фонди дастхатҳои осорхонаи ба номи А.Икромови шаҳри Самарқанд, ҳангоми тадқиқи асарҳои олимону нависандагон дастхате таҳти рақами 5653\2 дастраси мо шуд. Дар он ҷо оиди таърихи бунёди кӯча, маҳалла, ёдгориҳо ва баъзе масҷиду мақбараҳои Самарқанд сухан рафта, дар бораи бунёди мақбараи Халифа Иброҳимхоҷа ва шахсияти он кас низ Маҳҷурӣ ном муаррихи Самарқандӣ маълумот додааст. Муаллиф ӯро донандаи илми илоҳӣ, фиқҳ, шариат ва ҳимоятгари роҳи ҳақиқат хонда, аз ҷумла чунин навиштааст.

Аъломи илми илоҳӣ, афқаҳи
шаръи шариф,
Аслаки роҳи ҳақиқат аблағи
айн-ул-яқин...
Ё худ:...Муқтадои муҳтадояш буд
Мавлоно Ҳусайн,
Маслаки ӯ маслаки Султон
Баҳовулҳаққудин.

Аз фикри болоӣ аён шуд, ки Халифа Иброҳимхоҷа яке аз пайравону давомдиҳандагони тариқати нақшбандия ё худ сулуки нақшбандӣ будаанд. Қисмати ба Халифа Иброҳимхоҷа бахшидаи асари дарёфтшуда оиди ин шахси бузург бо сарлавҳаи «Таърих дар ҷавори раҳмати ҳақ пайвастани қутби замон ва ғавси даврон ҳазрати эшон Халифа Иброҳим раҳматулло»... оғоз ёфтааст. Асар ба назм навишта шуда аз 43 байт иборат асту сар то по аз васфи пири замон Халифа Иброҳимхоҷа иборат аст. Дар он чунин байтҳо ҳастанд.

...Алғараз авсофи ӯ аз ҳадду
ад афзунтар аст,
Гар баён созам нағунҷад бар самову
бар замин.
Буд аълам дар фунуни илм аз
ҳар оламе,
З-он сабаб буда варо ҷамъи
кутуби солиҳин.

Аз маълумоти дигаре, ки дастрас кардем, ин асари Сайид Аҳмад Васлии Самарқандӣ «Назм-ӯс-силсила» буда, дар қатори намояндагони тариқати нақшбандия Хоҷа Баҳоуддини Нақшбанд, Алоуддини Аттор, Яъқуби Чархӣ, Хоҷа Аҳрори Валӣ, Хоҷа Дарвеш, Хоҷа Муҳаммад Мӯсохон, Мавлоно Ҳусайн бахше ба Халифа Иброҳимхоҷа низ ҷой дорад. Асар бо ҳуруфоти арабӣ ва забони форсии тоҷикӣ таълиф шуда, аз 14 байт иборат аст ва бо сарлавҳаи «Аз он ҷаноб ба ҷанобӣ мавлоно мир Муҳаммад Иброҳим қаддаса сирраҳу» ном дорад. Васлӣ дар васфи Халифа Иброҳимхоҷа аз ҷумла чунин гуфтааст:

...Бас каси гум гашта аз ӯ роҳ ёфт,
Бас ғуфул аз вай дили огоҳ ёфт.
Буд лутфаш ом бо шоҳу гадо,
Аз дари ӯ ёфт халқе эҳтидо.
Ё худ:
Чун Халилуллоҳ аҳли дард шуд,
Нори ғафлат зери пояш сард шуд.

Чуноне ки шоҳид гаштем, Халифа Иброҳимхоҷа бо халқ ҳамдард, ҳидоятгари роҳи рост будаанд ва шоҳу гадоро ҳамеша дастгирӣ кардаанд. Он кас аслан дар Хӯтан ба дунё омада, пас Самарқандро ватан кардаанд, ки инро аз байтҳои зерини Васлӣ мушоҳида кардем.

...Шуд Самарқанд аз фуюзаш ҷаннате,
Худ вуҷуди ӯ мулло неъмате.

Ривояти дигар чунин аст: Мақбарае, ки дар он Халифа Иброҳимхоҷа хобидаанд, гӯё аз тарафи амир Абдураҳмонхон пас аз вафоти пираш сохта шудааст. Пас аз мутолиаи асари Васлӣ хабардор шудем, ки хонақоҳро худи Халифа Иброҳимхоҷа дар вақти ҳаёт будан бунёд кардаанд. Васлӣ ин манзараро чунин шарҳ медиҳад:

...Хонақоҳе карду зикри ҳақ намуд,
Хештан дар зикр мустағрақ намуд.
Шуд муридаш аз камоли иштиёқ,
Ҳар касе к-ӯ дар риёзат буд тоқ.

Дар асари пешинаи дарёфташудаи Маҳҷурии Самарқандӣ низ оиди бунёди мақбара сухан рафтааст:

Хонақаҳ бунёд гардонид андар
мадфанаш,
Файзи Яздонӣ ҳувайдо гашт
дар он сарзамин.
Ҳуҷраҳо бунёд карду ҳофизонро
баргузид,
То ки созандаш тиловат дар мазораш
доимин.

Маҳҷурӣ Халифа Иброҳимхоҷаро олиму фозили сулуки нақшбандӣ мехонад:

Буд шахсе аз натоҷи сарвару сардори
даҳр,
Солику ҳам олиму ҳам фозилу
соҳибасар.
Ҷумлаи обои аҷдодаш шаҳи
шаҳзодазот,
Дар билоди Кобулу Балху Бадахшону
Ҳирот,
Аз қазои Яздӣ, ӯ ҳиҷрат намуд аз
мулки худ,
Дар Самарқанд омаду фазлу
фазоилро фузуд...

Агар аҷдоду гузаштагони Халифа Иброҳимхоҷа аз шаҳзодагони Кобулу Ҳирот бошанд, аҷаб нест, ки ҳоло берун аз Самарқанд низ ақрабоёни Халифа Иброҳимхоҷа ҳастанд. Дар Соли маҳаллаи обод хуб мебуд, ки эътибор нисбати ин пири комил зиёдтар шавад. Зеро ин маҳалла яке аз гузарҳои қадимтарини Самарқанд аст ва на танҳо қадимтарин, балки муқаддастарин маҳалла низ. Агар роҳбарону ҳукуматдорони шаҳр инро аз назар соқит накунанд, шумораи зиёратгоҳи шаҳр боз якто зиёд хоҳад шуд.

Саида КАМОЛЗОДА,
ходими пешбари илмии шӯъбаи дастхати осорхони ба номи А.Икромови шаҳри Самарқанд.

«Бухорои шариф» ҳам ба дастгирии муштариён мӯҳтоҷ буд

Мирзо Сироҷ адиб аст, ё ҳаким?

Мирзо Сироҷ мутахаллис ба Ҳаким (1877—1914) дар доираи адабии маорифпарварони солҳои аввали ду даҳсолаи қарни гузашта дар қатори Айнӣ (1878—1954), Мунзим (1875—1934), Ҳамдӣ (1875—1937), Фитрат (1886—1938), Беҳбудӣ (1875—1919) чун ситораи дурахшони осмони тираи фарҳанги Бухоро дурахшон буд. Намунаҳои ашъори рангин, мақолаҳои дилчаспи фарҳангӣ, тиббии ӯ гувоҳи шахсияти навҷӯй, озодипарастии ӯст. Мақолаҳои: «Лозими қироатхона ва китобхона», «Мактуб аз Бухорои шариф», «Дар тарбияи атфоли навзода» (дар рӯзномаи «Бухорои шариф») назариёти ҷадидии Мирзо Сироҷро равшан нишон медиҳанд.

Мирзо Сироҷ—яке аз муассисони нахустрӯзномаи тоҷикӣ

Мегӯянд, ки маҷаллаи «Мулло Насриддин» (ҷои табъу нашр: Боку) ҳанӯз дар соли 1906 нимҳазлу нимҷиддӣ хабаре дарҷ мекунад, ки аҳли Бухоро ба чопи рӯзномаи форсӣ омодагӣ мегиранд ва номи он «Ғафлат» хоҳад буд.

Чуноне ки устод Айнӣ шаҳодат медиҳанд, чунин кӯшиш ва иқдом аз ҷониби маорифпарварони ҷадидия будааст. Мирзо Муҳиддин ва Мирзо Сироҷ дар ҷумлаи муташаббусини ин кор маҳсуб будаанд. Барои рӯи об баровардани ин мақсади наҷиб—таъсис додани як рӯзномаи тоҷикӣ дар Бухоро онҳо ба маъмурияти заводи пахтаи Когон, сардор ва ношири матбааи Когон Левии яҳуд муроҷиат намудаанд. Ношири матбаа аз чопи як рӯзномаи ҷадид бисёр фоида ба даст овардани худро гумон карда, соли 1912 бо ҳамин пешниҳод ба намояндагии сафорати Русия муроҷиат мекунад.(Зеро аморати Бухоро дар ҳукми як губерния—вилояти русӣ буда, чун мустамликаи он кишвар аз ҳуқуқҳои сиёсӣ бенасиб, дастнигари губернатории Туркистон—сиёсатмадорони русӣ буд) Мирзо Муҳиддини тоҷир низ бо тақозои ҷадидони вақт ба сафорати русӣ, ки робита дошт, мавзӯъро арз медорад. Ва таъкид мекунад, ки аз ин кор тиҷорат, пахтакорӣ,равобити фарҳангии байни Русия ва Бухоро вусъат хоҳад ёфт.

Ҳамин тариқ, намояндаи ваколатдори сиёсии ҳукумати Русия дар Бухоро А. Я. Миллер дар таърихи 9.03.1912 ба амир мактуб навишта зарурати таъсиси рӯзномаи «Бухорои шариф»-ро дархост мекунад. 11 март нахустин шумораи ин рӯзнома аз нашр мебарояд (ҳамин таърих дар Тоҷикистон Рӯзи матбуот аст). Яъне то ба даст омадани амри олӣ барои табъу нашр тамоми тадбирҳо дида шуда буданд. Ва аз эҳтимол дур нест, ки дар ин кор низ Мирзо Сироҷ сару бар буд.

Таърих гувоҳ аст

Ба вазифаи ноширӣ Мирзо Сироҷ ва Мирзо Муҳиддин Мансуров неву маорифпарвари озарӣ, аз «Мулло Насриддин»—Мирҷалол Юсуфзода пазируфта мешавад. Сарфи назар аз ин «Бухорои шариф» минбари ҳақиқии ҷадидони Бухоро, чароғи равшангари рӯзгори тираи фуқарои аморат мегардад. Дар он равшанфикрони тараққихоҳи замон Абдурауфи Фитрат, Садриддин Айнӣ, Беҳбудӣ, Мирзо Ҷалол, Мунзим, Мирзо Сироҷ ва бисёр дигарон ҷомеаро ба бедории рӯҳӣ, фарогирии навгониҳои илму дониш, саноат, техника, маориф, маданият, тиббиёти замонавӣ, ҷорӣ намудани забони оммафаҳм дар таҳрир даъват менамоянд. То ҳадде, дар як муддати нисбатан кӯтоҳ (5—6 моҳи с.1912) ба муваффақиятҳои чашмрас ноил мешаванд. «Фарёд»-и Фитрат, тарғиботи мактиби ҷадид аз ҷониби Беҳбудӣ, даъват ва маслиҳатҳои Мирзо Сироҷ таҳти унвони «Ҳифзи сиҳҳат» аз тариқи «Бухорои шариф» бар ҷомеа хотири фараҳбахше гузошт. Чун замимаи ин рӯзнома падид омадани «Тӯрон», ба забони туркӣ аз саъйи қобили қадри ноширони мазкур шаҳодат медиҳад.

«Бухорои шариф» чаро ва аз ҷониби кӣ баста шуд?

«Бухорои шариф» аз аввал (11-март) то охир (2.02.1912) ҳамагӣ 153 шумора ва замимааш—«Турон», ки баъдтар таъсис ёфт, 49 шумора нашр шуд. Сабаби аслии баста шудани он, нафоридани ғоя ва кӯшишҳои навҷӯй ва тараққихоҳии муаллифон—ҷадидони равшанфикр, якум, ба мустамликадорони русӣ; дуюм, ба ҳукумати аморати иртиҷоии ақибмондаи Бухоро буд.

Тавре маълум аст(дар боло зикр ёфт) «Бухорои шариф» дар натиҷаи саъю талоши Мирзо Сироҷи Ҳаким барин ҷадидон бо маблағгузории сармоядорони русӣ таъсис меёбад. Ба нисбати ҳақиқатан ҳам дар ғафлат будани омма обуна ба он ниҳоят кам мешавад, муассисони русӣ тавре ки умед доштанд, фоида надиданд. Аз ин ваҷҳ, аз маблағгузорӣ ба нашри «Бухорои шариф» рӯ тофтанд. Яке аз муҳаққиқони таърихи ин рӯзнома Нӯъмонҷон Ғаффоров дар асараш: «По странитсам газети «Бухорои шариф» дар ин бора чунин мегӯяд: «Баъди 5-6 моҳи фаъолият нисбати зиёд будани сарфу харҷ ва кам будани шумораи муштариён вазъи иқтисодии «Бухорои шариф» ниҳоят душвор шуд ва омири заводи пахтаи Бухоро ,инчунин мудири матбааи Когон Л. Н. Левин, ки масъулияти табъу нашрро ба зимма гирифта буданд, аз маблағгузории минбаъда даст кашиданд. Лекин,—навиштааст, муҳаққиқ Н. Ғаффоров,—як гурӯҳ ҷадидони Бухоро таҳти раҳбарии Мирзо Муҳиддин Мансуров кӯшиш ба харҷ дода, муваффақ ба он шуданд, ки як гурӯҳи хайрхоҳон ба вуҷуд оварда шаванд. Ва онҳо аз моҳи сентябр тамоми сарфу хароҷоти рӯзномаро ба ӯҳда гирифтанд».

Аз рӯи шаҳодати устод Айнӣ дар ин кор саҳми Мирзо Муҳиддин Мансуров, Мирзо Сироҷи Ҳаким, бародарон Муҳиддинмахдум ва Абдуносирмахдум, Мирзоиззатулло, Фазлиддинмахдум, Мирзоназрулло Ғафурзода, Аминҷонмахдум Зиёӣ, Мирхон Порсо, Ҳоҷиабдусаттор, Порсохоҷа Ҳасанхоҷа, Ҳоҷиҳамроҳ, Нарзуллобой, Мирзомустафоқул Бӯрибой, бародарон Мирзоизом ва Мирзоабдуқодир Муҳиддиновҳо, Абулқосиммахдум Обидзода ниҳоят пурарзиш будааст. Обунаи 150 нафар шогирдони мадрасаро ба зимма гирифтани Нарзуллобой Яъқуббой чун ташаббуси наҷиби рӯҳафзо қаламдод мешавад, ки барҳақ қобили таҳсин ва тавсиф аст.

Албатта, сабаби аз ҳама муҳими баста шудани «Бухорои шариф» ва замимаи туркии он «Турон» заминаи сиёсӣ дошт. Чунки бо вусъати нашр, зиёд шудани обрӯ ва таъсири ин нашрия, дар байни халқ зиёд шудани хавфи истиқлолхоҳӣ низ меафзуд, ки ин чиз барои мустамликадорон маълум ва марговар намуд. Ба ҳамин асос намояндаи губернатори Туркистон моҳи декабр ба амир мактуб навишта, пешниҳод кард, ки ин рӯзнома баста шавад. 2 январи соли 1913 ба идораи «Бухорои шариф» бо имзои Петров, аз сафорати русӣ ба ин мазмун мактуб омад. Тибқи ҳидояти ҷаноби олӣ, амири Бухоро сар аз ҳамин рӯз нашри рӯзномаҳои «Бухорои шариф» ва «Турон» тавқиф мегардад.

Бо ифодаи Садриддин Айнӣ ин ду ниҳоле, ки дар бӯстони халқ нав ба самар омада буд, бо табари зӯри ҷаҳолат аз реша бурида шуд. Мирзоҷалоли Юсуфзода дар мӯҳлати як ҳафта аз хоки Бухоро берун карда шуд.

Мирзо Сироҷ—Ҳаким

«Бухорои шариф» чун як рӯзномаи навини аср, мунтазам аз навигариҳои тозатарини олами илму дониш, фарҳанг, сиёсат хабарҳо чоп мекард. Аз ҷумла, «Сироҷ-ул-ахбор»-и Маҳмуди Тарзӣ (Тарзӣ — асосгузори журналистика, як фарди маорифпарвари афғон, муассиси фирқаи «ҷавонафғонҳо», вазири хориҷаи ҳукумати Амонуллохон буд), низ ба саҳифаҳои «Бухорои шариф» «меҳмон» мешуд. Дар саҳифаҳои он хабарҳои тоза аз тамоми вилоятҳо ба табъ мерасиданд. Гӯшаҳои (яъне: рубрикаҳо) алоҳида ба мавзӯъҳои муҳимтарин бахшида мешуданд.

«Ҳифзи сиҳат» аз чунин гӯшаҳои маъруфи он буд. Дар вай асосан Мирзо Сироҷи Ҳаким бо мақолаҳои ба ҳамин мавзӯъ бахшидашудааш баромад мекард. Тавре мӯҳаққиқон (Пайванди Гулмурод, Нӯъмонҷон Ғаффоров) гувоҳӣ медиҳанд, ӯ 30 мақола нашр кардааст.

Мувофиқи шаҳодати ҳамин рукни рӯзнома бемории «ришта» табобатшаванда аст. Бо дур намудани «ришта», ки омили беморӣ аст, шахс аз касалӣ раҳо меёбад ва ин усули табобат аз тарафи ҳаким иҷро мешавад. Ҳаққи гирифтани як ришта—5 танга, барои одамони камбағал—2 танга, барои одамони бекас—бепул. Адрес: шаҳри Бухоро, тими Чилонгарон,«Табобатхонаи хусусии Мирзо Сироҷи Ҳаким». Ҳамчунин дар рӯзнома хабар дода мешавад, ки Ҳаким таи як сол 300 нафар беморро даво мекунад.

Мирзо Сироҷи Ҳаким аслан табиб ва маҳз бо ҳамин касб соҳиби ризқу рӯзӣ ва шӯҳрат гардида буд. Бо ташаббуси Мирзо Сироҷи Ҳаким соли 1910 дар Бухоро бо усули нави европоӣ беморхона ба кор даромадааст. Ӯ аз тариқи матбуот—«Бухорои шариф» низ касби худро камол мебахшид. Шеъру шоирӣ чун ба илм мутааллиқ ва он аз ҳақ аст, барояш манбаи рӯзӣ набуд. Ва ин чиз хоси муслимин, талаби тариқати нақшбандия мебошад. Мирзо Сироҷ як мусулмони пок, дур аз хурофот, кӯмакрасони халқи бечора ва авоми ақибмонда, аз фаъолтарини ҷадидони замон буд.

М. РАҲГУЗАР.

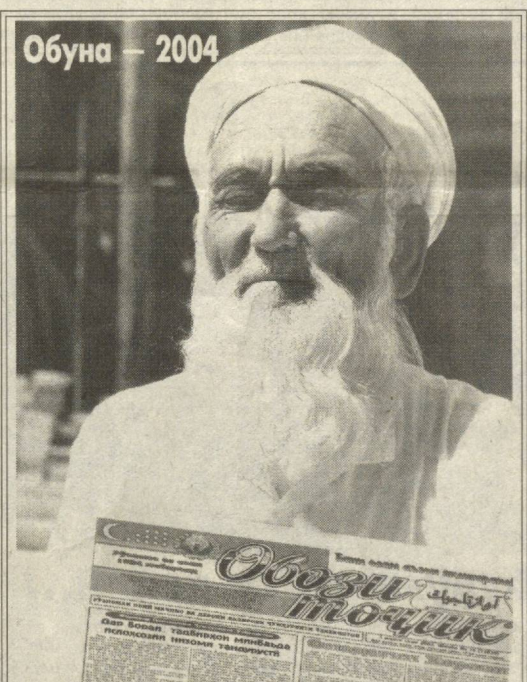

Обуна — 2004

Ҳар ҷо бошед, бо «Овоз» бошед!

*Мавсими асосии обуна ба нашрияҳои даврӣ идома дорад. Аслан дар ин солҳои охир «мавсими обуна» вуҷуд надорад, зеро ҳар хоҳишманд барои як моҳ, ду моҳ,... ним сол ва ё тамоми сол метавонад обуна шавад, ҳамчунин барои **«Овози тоҷик»**, ки рӯзномаи ягонаи тоҷикии Ҷумҳурии Ӯзбекистон аст. Ҳар касе, ки меҳре ба он дошта бошад, барояш фурсат расид, ки ба шӯъбаи алоқа муроҷиат намояд ва обунаро ба соли оянда расмӣ созад. Вагарна бе «Овоз» рӯзгор чӣ гуна мешавад!?*

Индекси обуна:

барои шахсони алоҳида: 170
барои корхонаҳо: 171

Афкори солим

Забон ва маънавият

Маънавият аз ҳама пештар маънову мазмун ва моҳияти инсонии худро фаҳмидани одамизод аст, чунин маданияти амиқи ботинӣ, чунин шуури тафаккурест, ки имкон медиҳад инсон некро аз бад фарқ кунад, дар ҳақиқат инсон бошад, зиндагии худ, ҳама рафтору гуфтори худро ба ҳаққоният, одамияти баланд, покиву софӣ тобеъ намояд.

... Худро ба гузашта муқобил гузоштан, ҳама падидаҳои онро қабул надоштан, нисбат ба тасаввуроту эътиқодот ва анъанаҳое, ки асрҳо боз такомул меёфтанд, бадгумонӣ зоҳир намудан, фаромӯш кардани аҳамияти бузурги таҷрибаи таърихии маънавӣ ва арзишҳои ҷовиди умумиинсонӣ хусусан дар ҷумҳуриятҳои Осиёи Миёна чуқур реша давонд.

Муҳаммадҷон ШУКУРОВ.

◆◆◆

«Он гоҳ ки масҷидҳоро вайрон мекардем, ҳам таърих, ҳам меъморӣ, ҳам фарҳанги халқро ба нобудӣ медодем».

◆◆◆

«Мегӯянд, ки дар замонҳои хеле қадим дар забони аварӣ калима хеле кам буд. Мафҳумҳои «озодӣ», «ҳаёт», «мардонагӣ», «дӯстӣ», «некӣ»-ро як калима ё бо калимаҳои ҳаммазмуну ҳаммаъно ифода мекарданд. Бигзор, дигарон забони халқи хурди маро камбағал бигӯянд. Ҳар он чӣ мехоҳам, ба забони худам гуфта метавонам ва барои ифодаи фикру ҳиссиётам ба ман забони дигаре лозим нест».

◆◆◆

Забони халқҳо барои ман чун ситораҳои осмонанд. Намехостам, ки ҳамаи ситораҳо як шуда, ба ситораи бузурге табдил ёбанд. Ба ситораи бузург ҳоҷат нест, зеро як офтоб бас аст. Аммо бигзор, ситораҳо ҳам нур пошанд. Бигзор, ҳар кас худ ситорае дошта бошад.

Ман ситораи худ—забони модарии авариро дӯст медорам. Ман ба гапи геологҳое, ки гоҳо кӯҳи хурд ҳам тиллои бисёр дорад мегӯянд, бовар мекунам».

◆◆◆

... Аз Париж баргаштам ва хешу тобори он рассомро (рассоми муҳоҷири авар) ҷуста ёфтам. Ҳайрате доштам, ки модараш ҳанӯз зинда аст. Хешу табор ҳикояти маро дар ҳаққи фарзанди ғарибашон, ки тарки ватан карда, диёри азизи худро ба сарзамини бегонае иваз намудааст, бо дили пурҳасрат гӯш мекарданд...

...Модараш пурсид:

— Ба аварӣ гап задед?

— Не, ба воситаи тарҷумон. Ман ба русӣ, писаратон ба франсузӣ.

Модар рӯяшро бо рӯймоли сиёҳ пӯшонд, чунон ки ҳангоми шунидани марги писар мепӯшонанд...

... Пас аз хомӯшии дуру дарозе модар гуфт:

— Ту ғалат кардӣ, Расул, писари ман кайҳо мурдааст. Вай писари ман не, писари ман забони ман, забони модари авар ёддодаро фаромӯш намекард.

(Хонандаи азиз, яке тасаввур намо, ки муҳоҷири хориҷӣ тоҷик асту Расул Ғамзатов бо модари ӯ сӯҳбат меорояд. Баъзе тоҷикони забонгумкарда имрӯз аз он авар ҳам манфуртаранд. Чунки онҳо на дур аз ватану муҳит, балки дар зодгоҳу зодбумашон аз забони худ рӯ тофтаанд. — **А.С.**).

◆◆◆

«Ман китобе навиштаниям, ки дар он на забон ба грамматика, балки грамматика ба забон тобеъ бошад»

◆◆◆

Касеро лафзи дигар зинда созад,
Ки ман бо он сароидан надонам.
Агар фардо забони ман бимирад,
Ман авло мурданам имрӯз хонам.

Расул ҒАМЗАТОВ.

◆◆◆

...«Ғами забон фақат ғами аҳли қалам ё омӯзгор ва ё нависандаи дастур (грамматика) намебошад. Ҳар касе, ки забони модариро азизу муқаддас мешуморад ва ашъори Рӯдакӣ ё достонеро аз достонҳои «Шоҳнома» хондааст, ё бо осори Ҳаким Саноӣ ё Аттор ва ё Мавлонои Балхӣ каму беш ошноӣ дорад ё аз ғазалҳои Ҳофиз лаззат бурда, аз «Гулистон»-у «Бӯстон»-и Саъдӣ панду андарз омӯхтааст, набояд аз тақдири забонамон дар канор бимонад».

◆◆◆

«... Ин забоне аст, ки аз марзҳои зодгоҳаш — Варорӯд (Мовароуннаҳр) ва Хуросони Бузург гузашта ва дар Эрон ҷои форсии паҳлавиро гирифта, пас аз он аз Ҳинду Покистон то сарҳадҳои Руми шарқӣ ва Осиёи Сағир, аз соҳилҳои Халиҷи Форс то ба Фарангистон (Аврупо) рафта, дилу ҷони шефтагони нафосат, ҳикмату маърифатро аз чашмасори як фарҳанги азиму куҳан шодоб гардонида ва дар қаламрави бепоёнаш он қадар зиёд осори ҷовидонии шеъру адаб ва илму донишро ба ганҷинаи тамаддуни башарӣ эҳдо намудааст, ки ҳанӯз касе натавонистааст муаллифони ҳамаи он асарҳоро якояк ном бурда ба оламиён муаррифӣ намояд».

Мӯҳсин УМАРЗОДА.
Гирдоваранда А.СУБҲОН.

Ғалабаи сеюми Руано Паскуал

дар Тошканд рух дод

Дар Маркази тенниси Тошканд ҳарбу зарби бонувони теннисбоз барои ҷоизаи «Тошканд опен» ба охир расид. Рӯзи якшанбеи гузашта дар ҳавои каме шамолбези сард намояндаи Испания Вирҷиния Руано Паскуал ва теннисбози Ҷопон Саорӣ Обата рӯи корт баромаданд, то ки байни ҳам сарнавишти ҷоизаи асосии навбатии «Тошканд опен»-ро маълум намоянд, ки он ба кишвари офтоббаро меравад, ё ба нимҷазираи Пиреней.

Рӯзи шанбе бошад, теннисбозон дар ин корт номҳои ғолибонро дар мусобиқаи ҷуфтҳо муайян намуданд. Дар финал ҷуфти украинию белорусии Бейгелзимер /Поучек ва чиноии Лӣ/Сун бо ҳам қувва озмуданд. Бо ҳисоби 6/3 ва 7/6 ҷуфти аввал ғолиби мусобиқа гардид.

Пеш аз бозии асосии мусобиқа бошад, чизе аз хусуси натиҷаи он гуфтан душвор буд. Зеро Обата (61) ва Паскуал (69) дар таснифи байналхалқии ВТА тур низ бо ҳам хеле наздиканд ва гузашта аз ин то финали мазкур онҳо ҳамагӣ як дафъа—дар Австралия бо ҳам қувва озмудаанд, ки дар он Обата дастболо гардида буд.

Дар Тошканд бошад, бозии Обата аз геймҳои аввал маълум мекард, ки ба сабаби хатоҳои зиёд, онро паи ҳам ба Руана бой медиҳад. Ва ҳамин тариқ ҳам шуд, ки он (6/2) ба фоидаи варзишгари Испания ба итмом расид. Дар сети дуюм Обата ҳатто (5/2) се хол аз рақиби худ пештар буд, аммо онро то ғалаба расонда натавонист. Руано Паскуал на танҳо ҳисобро баробар кард, онро дар «тай-брек» (7/6) ба фоидаи худ ҳал кард. Вирҷинияи бистсола дар тӯли фаъолияти варзишии касбии худ ду мусобиқаро бурда ва барои вай «Тошканд опен» ҷоизаи сеюм буд.

Финалисти «Тошканд опен—2003» ***Саорӣ Обата*** *ва ғолиб* ***Вирҷиния Паскуал*** *(дар чап).*

—Барои ман ҷоизаи «Тошканд опен» мисли ғалабаи нахустинам арзиши баланд дорад,— гуфт дар нишасти матбуотии пас аз бозӣ Руана Паскуал.

Ғолиби навбатии «Тошканд опен» на танҳо дар таснифи байналмилалӣ ҳадди ақалл ба даҳ зина боло рафт, балки ба 2 миллиону 120 ҳазору 413 доллари худ боз 22 ҳазори дигар зам намуд.

Т.ИКРОМОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».

Суратгир: А.РИСҚИЕВ.

Овози тоҷик

МУАССИСЛАР:
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси.
Тожик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир
Шерпӯлод ВАКИЛОВ

Рӯзнома ҳафтае ду маротиба: рӯзҳои чоршанбе ва шанбе чоп мешавад.

Рӯзнома дар компутерхонаи идора чинда, саҳифабандӣ шуд.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи чопи дуинтервалӣ ва шеър аз 50 мисраъ зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рӯзнома ба мактубҳои интишорнашуда ҷавоб намегардонад.

Рӯзнома дар Кумитаи давлатии матбуоти Ӯзбекистон номнавис гардидааст. Тартиби номнависшуда № 16. Г - 936
Адади нашр 1100. 23456

Ҳисоби сурати мо дар бонк:
Ҳ/С 20212000800101767001,
МФО 00423. Шӯъбаи Меҳнати ЖСБ дар шаҳри Тошканд.

Муҳаррири навбатдор: **М. ОТАХОНЗОДА.**
Мусаҳҳеҳон: Т. Фаёзова, М. Додобоева.
Саҳифабанд: Х. Тӯхтаева.

Нишонии мо:
700047 ш.Тошканд, кӯчаи Матбуотчилар, 32.
Телефонҳо: қабулгоҳ (тел./факс): 133 - 82 - 83; шӯъбаи мактубҳо ва корҳои оммавӣ 136 - 57 - 28.
Индекси обуна 170.
Матбааи табъу нашри Ширкати саҳҳомии «Шарқ». Нишонии корхона: кӯчаи Буюк Турон, хонаи 41.